

Paris diva

9. SZÁM

1942. JUNIUS 1

47

60
FILLÉR

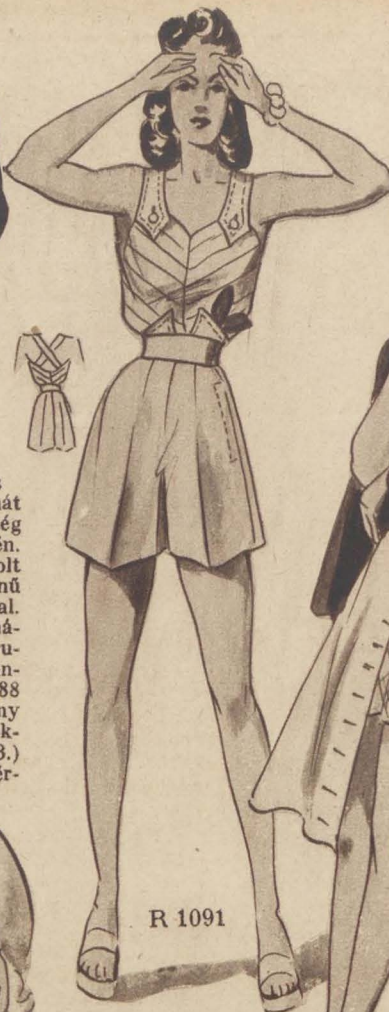
Gladys Swarthout
(Metro foto)

R 1090

Annyi tarka, fiatalos strandköpenyt, fűrdőruhát nem is láthattunk még strandon, mint az idén. Divat az elől végig gombolt vászonszoknya élénkszinű vagy egészen sötét kabáttal. Alatta kockás strandruhával. Az itt közölt fűrdőruhák és shortok szabásmintájának ára bérmentve 88 fillér. A mintás fűrdőköpeny (R 1095.) és a fehér szoknya és kabát (R 1093.) szabásmintájának ára bérmentve 96 fillér.

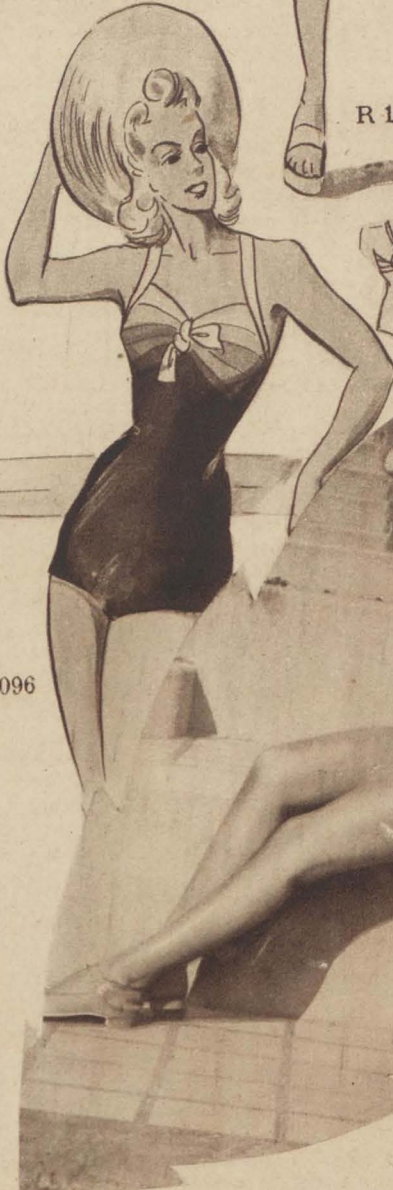
R 1091

R 1092

R 1094

R 1096

R 1097

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

egy évre P 7.—

félévre P 3.60

negyedévre P 1.80

Egy példány ára 60 fillér,
pályaudvarokon is.Párisi Divat
A BAZÁR

MEGJELNIK MINDEN HÓ I-ÉN

Olcsó árú szabásmintákat és kézimunkarajzokat kaphat a PÁRISI DIVAT minden olvasója.

Lásd a 10. oldalon lévő közleményt.

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Budapest,

VII., Dohány-utca 12—14 sz.

Telefon: 223—882 és 423—771

DIVATLEVÉL

Párizs, 1942. június

Háború ide, háború oda, Párizs 1942-ben is gazdag divatbemutatókkal örvendeztette meg a világ öltözködni szerető hölgyeit. Nagyon sok régi, patinásnevű nagyszalon mellett új csillagok is beálltak a versenybe. Általánosságban beszélve a látottakról, azt mondhatjuk, hogy feltűnő sok a férfiszabású — tailleur — modell. Az ujjak egyrésze válltól könyökig bő, könyöktől csuklógig keskeny. Akad szép számmal rágomolható ujj is. Újdonság a díszsebekhez, övhöz, kihajtókhöz a bojtjal díszített kézhímzés. Eredetiek a ruhagallér alá fűzött écharpe-ok — sálak, — melyek elől az övön keresztül leérnek a szoknyának majdnem a széléig. Ezeken az écharpe-os modelleken a kalapot az écharpe anyagából való szövet, vagy selyem díszíti. Bruyère szalonja divattá tette a deréig érő keskeny fátyoluszályokat a kalapokon. Worth díszes, hosszú háziruhákat favorizál. Ezévbén az elegáns francia dámák ilyen ruháknak fogadják vendégeiket. Estélyi ruháknál a spanyolos motívumok vezetnek. A domború varrás sűrűn látható dísz, ruhákon és kabátokon egyaránt.

A látott sok szép modell közül felsoroljuk a legtöbb taptot kapott modelleket.

Schiaparelli-szalón: Világosbeige kosztüm kék emprimé műselyem magasnyakú blúzzal. A kosztüm dísz: két kis zseb a kabát nagy zsebe mellett.

Fekete tailleur-zsakett, lilásrózsaszín szatin empriméblúzzal.

Sötétkék kabát, sárgamintás empriméruhával, a hason varrott ráncok.

Sötétkék délutáni ruha. Nyakát és övét sokszínű művirágból készült keskeny csík díszíti.

Nagy szalmakalap és frigiai sapkához hasonló turbán egyformán divatos Schiaparellinél.

Wort-szalón: Szürke kosztüm, világoskék mintás szatin műselyemblúz.

Sötétkék kosztüm, kék-fehér mintás selyemblúz.

Sötétkék ruha rózsaszínű pettyes mellényrésszel.

Sötétkék-fehér empriméruha nagy és kis gallérral. A kis gallér a nagy fölé kapcsolható.

Szürke sportruha barna gallérral és zseb garnitúrával, barna övvel és barna sportszakettel. Ugyanezt a ruhát hosszú utcai kabáttal is lehet viselni.

Rochas-szalón: Szürke szoknya és kep, fekete blúz.

Tengerzöld zakett, fekete szoknya és fekete kalap.

Világoskék-fehérekockás zakett lapos gallérral, fekete szoknyával és fátyolos nagy fekete kalappal.

Sötétkék látogatóruha. A felvágott széles ujjak világoskék és fehér mintás túllselyemmel vannak megtoldva. A kalapnak is ez a túllanyag a díszje.

Kiránduláshoz vállpántos fekete szoknya, szélesujjú pepita blúz.

Fekete-sárga egybeszabott empriméruha, két oldalán zsebszerűen húzott drapéria.

Sötétkék selyemszoknya és bolero, kénsárga mintás selyemblúz.

Fekete krep estélyi ruha túllujjakkal, fehér, nagy csipkerátéttel.

Manguin-szalón: Bordóvörös-fehér empriméruha, hasonló anyagú kendővel, melyet két fémtű erősít a hajhoz. Ha a tűket kiveszik, a kendő gallérként borul a vállra.

Fekete látogatóruha, a nyak kihajtóján kétoldalt egy-egy laposra préselt csillogótollú madár.

Fekete selyemruha, eleje kötényszerűen szabott.

Fehér piké estélyi ruha, fekete csipkekarajokkal díszítve. (Spanyolos hatás.)

Feketepettyes fehér taft estélyi ruha, empire stílusú emelt csípőrésszel.

Hubert-szalón: Mintás szürke szövetruha keskeny vörös övvel, melynek csatja órát ábrázol.

Fekete harántcsíkos világossárga nyersselyemruha. Fekete garnitúrával, fekete kalappal.

Szalmagarnitúras szövetruha. A ruha anyagából varrott öv hasonló színű szalmafonattal toldva. Szalmafonattal díszíti a zsebeket, a gallér szélét. A szalmadíszhez hasonló szalmából készült a kalap.

Sötétkék utcai ruha keményített gallérral és kézelővel.

Chaumont-szalón: Fehérpettyes sötétkék egybeszabott empriméruha keskeny fehér övvel, középen egy sor fehér gombbal. Sötétkék utcai kabát, a ruha pettyes anyagával bélelve.

Rózsafabarna, erősen betartott derekú, harangszabású kabát. Alatta beige-szürke ruha. Az előrész és a szoknya préselt ráncokkal.

Fekete moaré selyem látogatóruha. Szmokingszerűen szélesen kihajtott bolero, alatta fehér csipkeblúz.

Bruyère-szalón: Bordóvörös szövetkosztüm, domború varrással díszített zsebekkel.

Feketepettyes narancsszínű egybeszabott selyemruha. Hasonló anyagból perzsakötésű turbán, fekete bojtjal, erősen hátratulva, úgyhogy nemcsak a homlok, hanem a haj is kilátszik.

Zsákszabású fekete selyemruha széles fehér organdigallérral és kézelővel.

Fekete selyem délutáni ruha, színes hímzett keskeny nyakkendővel.

Vörös kabát bojtos fekete hímzéssel, hasonló bojt a fekete nemezkalapon.

Piros-fekete
imprimé-ruha
(Paquin-modell)

R 1109

R 1110

R 1110

R 1111

R 1111

R 1112

R 1113

A hűvösebb nyári napok nélkülözhetetlen tartozéka a komolyabb nyári kosztüm és a nagy kabát. A világos kabátok egyedüli díszje a nagy, sötétebb anyagból készült kítűzhető virágdísz. Az idei nyáron nagy divat a ruha anyagával egyező kabátbélés. Két ilyen modellt mutatunk be. A kockás ruha nyers színű kabáttal igen csinos viselet fiatal hölgyek részére (a ruha rendelésszáma R 1114.), a másik modell középkorú hölgyek részére készült. A bemutatott modellek bármelyikének szabásmintája 96 fillér.

R 1115

R 1116

R 1117

R 1118

R 1119

R 1120

A délutáni ruhák legáltalánosabb jellemzője ez lehetne: húzás mindennütt. Húzzák vállban, mell alatt, derékon, elől és hátul. Érdekes az első bemutatott modell, hol a turbánt 2 tüvel tűzzük meg. Ez egybe van szabva a ruhával és leoldva sálként borul rá. A sötétkék selyemruhára aranyhímzés a legszebb. A madeira anyagot díszítsenek is alkalmazhatjuk, de külön is mint váll- és kötényrészt egybevarrva a ruhával. Fiatalos a csíkos selyemmodell épügy, mint az emprimómodell tarka virág-nyakláncal. A bemutatott modellek bármelyikének szabásmintája bérmentve 96 fill. A sötétkék selyemruha hímzésdíszének szúrt sablonja 88 fillér. Rendelőszáma 1117/a.

M 7007

M 7008

M 7006

R 1137

A mintás, virágos kosztüm a nyári délutáni öltözetek legkedveltebbje. Az egészen apró kis virágoktól a tenyérnagyságú óriás virágokig mindenféle színű és mintájú anyagokból készülnek az elegáns délutáni kosztümök. Az apróberakásos, kosztüm-kabátos modellek váltakoznak ráncos szoknyájú boleros megoldással. Az angolosan sima és dúsan húzott franciás modellek egyaránt izléesek, szépek, különösen csinos a sötét, csipőn alul érő bolero, fehér csipkeanyagbeállítással. Az itt bemutatott modellek bármelyikének szabásmintája 96 fillér bérmentve.

A dolgozó nőnek mindig probléma volt úgy öltözni, hogy utcán is, hivatalban is egyformán elegáns és célszerű legyen a ruhája. Nyárra a könnyű mosó- és vászonanyagok kivül itt az örökké divatos emprimé is. Az empriméanyag az, amely délelőtt, délután és este is egyformán divat. A szoknya-blúz divat is erősen kedvelt. Az itt látható modell kis fehér pikéblúz tűzött zsebekkel. Ennek a modellnek szabásmintája bérmentve 88 fillér, a többié 96 fillér.

R 1136

M 7001

M 7002

M 7003

M 7004

Változatok egy ruhával

Bemutatjuk, hogyan lehet aránylag kevés pénzzel, egy ruhával, s ehhez a ruhához illő kiegészítéssel és díszekkel kilenc különböző ruhát összeállítani. Különösen nyárra a nyaralni, utazni óhajtó hölgyeknek ajánlhatjuk e gazdaságos és nagyon ügyes megoldást. Készíthetjük a ruhát egyszínű vászomból, santungból, selyemből vagy könnyű szövetsből is.

M 7005/a

M 7005

M 7005/b

M 7005/c

M 7005/d

M 7005. Fehér ruha belső gombolással s csatdíszrel csukva gombok helyett. Ezt a csatot le lehet venni, s alkalomadtán más színű, s más formájú csattal kicserélni. Emprimésál és öv díszíti az első ruhát. Ugyanabból az empriméből készült a táska és a kalap szalagja is. M 7005/a. Ugyanaz a ruha csíkos selyemsállal és övvel. Zsebkendő és táska is ugyanaz a csíkos anyag. M 7005/b. A fehér ruhára

csíkos szőtt anyagból mellényt gombolhatunk fel hűvös időben. Táska és kalap is szőttből. M 7005/c. Felgombolható kézelő és kihajtó fehér santungból, amelyet nagy piros posztó vagy hímzett pettyek díszítenek. Ugyanílyen a turbán és a zsebkendő is. Az öv itt piros posztó. M 7005/d. A fehér santungruhához türkizszínű virágnyakék és karperec, arany láncöv.

M 7005/e. A fehér santungruha felett nagyzebes fehér santungkabát kénsárga virággal és övvel. A nyakban sárga zsorzett-sál. Szalmakalap sárga fátoldísszel. Sárga kesztyű és kalap.
 M 7005/f. Emprimékabátka berakott háttal, csipón alul ér.
 M 7005/g. Az előbbi kabátkát derékban lekötjük egy derék-
 résszel. Azon ugyanolyan zsebek mint a felsőrészen. M 7005/h.
 Ezt a ruhát egy az övre akasztható himzett táská díszíti.
 Himzett a nyaksál és a cipő is. M 7005/i. Elöl felgombolható
 övrész fehér santungból. Legombolható kihajtó nyak. A fehér
 ruha és nagy fehér kabát szabásának ára bérmentve 96 fillér.
 A kiegészítő részeké darabonként 88 fillér.

7005/f

7005/g

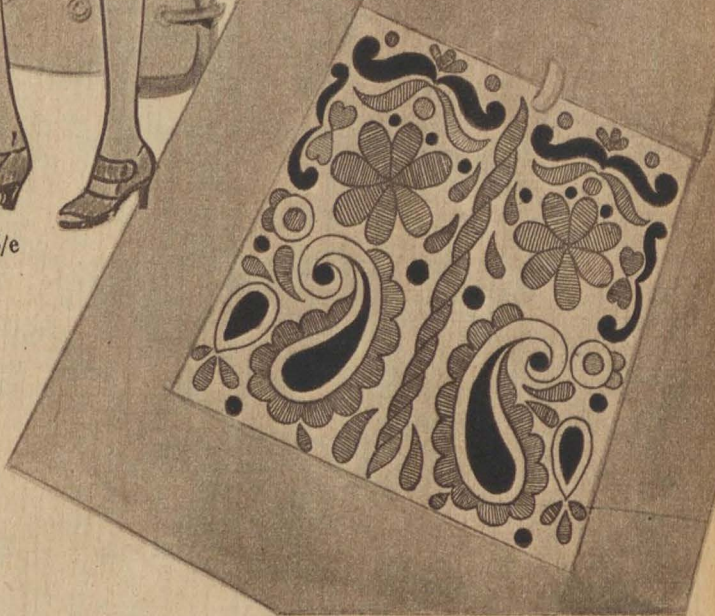

7004/h

7005/e

7005/i

R 1121

R 1122

R 1123

Legkellemebb nyári viseletünk egyike a vászonruha. A hófehér vászonkosztümök épügy, mint a színes, mintás kis ruhák. Az első vászonruha készülhet tengerészkek anyagból, fehér, sötétkék vagy piros himzett pöttydísszel. A csíkos, körülrakott szoknya blúzának gallérrészét készíthetjük csíkos anyagból is. Egy sötétkék vászonruha olyan viselet, ami mindig divat, mindig csinos. Fehér farkasfog- vagy zsinórdíszítéssel fiatalos, üde. A 20 éven felüli hölgyek számára ajánlható a fehér kabát végig gombolt szoknyával, vagy az egyszínű aljcsíkos, testhezálló kabáttal. Az itt közölt modellek bármelyikének szabásmin-tája, bérmentve 96 fillér.

R 1125

R 1124

R 1126

R 1126. sz. Pettyes és egyszínű összeállítási kislányruha 2—4 és 4-6 évesnek. Anyagszükséglet 1 m sima és 75 cm pettyes selyem.

R 1127

R 1127. sz. Virágminitás ünneplőruha 8—10, 10—12 éves kislánynak, sötétkék szalagdíszel. Anyagszükséglet 90 cm szélesből 2—2 ¼ m.

R 1128

R 1128. sz. 10—12, 12—14 éves kislánynak való mintás nyári ruha fehér mellénnyel. 2 ½ m mintás anyag kell hozzá.

R 1129

R 1129. sz. Sötétkék alj és világosabb kékcíkos blúz 4—6 és 6—8 éves kislánynak.

R 1130

R 1130. sz. 2—4 és 4—6 éves kisfiúknak való viselet.

R 1131

R 1131. sz. Fehér vászon matrőzruha 8—10, 10—12 éves fiúnak.

R 1132. sz. Kék vagy barna vászon kantáros nadrág fehér kis selyemből. 4—6, 6—8 éveseknek.

R 1133. sz. 1—2, 2—4 éves kisfiúnak játszórúha világos vászonból. Ennek a játszórúhának szabásmintáját oléső áron szállítjuk mindenkinek, aki a 31. oldalon levő rendelőszelvényt beküldi.

R 1132

R 1133

R 1134. sz. Csinos kislányruha 4—6, 6—8 évesnek darázsolt derékkal és zsebbel. 1 ½ m anyag kell hozzá.

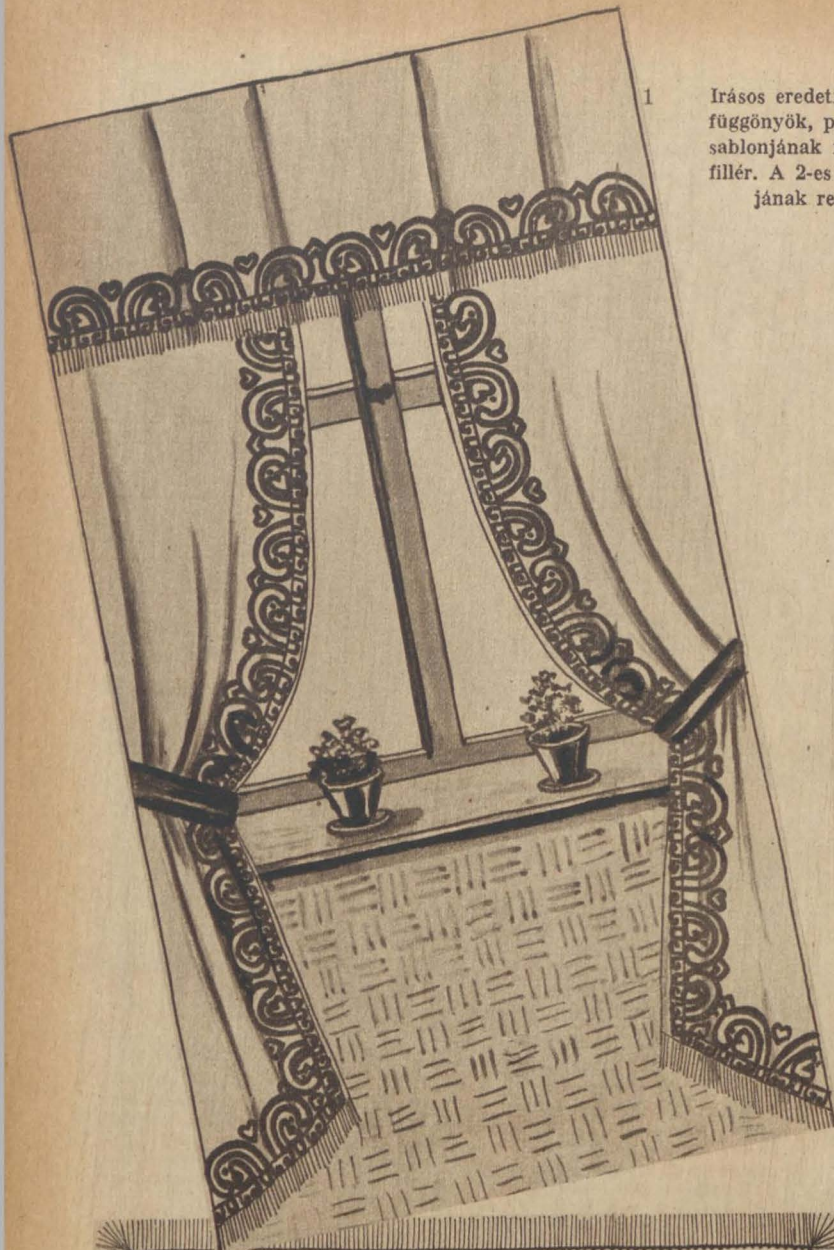
R 1135. sz. Hímzett ruhácska 2—4 és 4—6 évesnek rózsaszín selyemből v. vászonból.

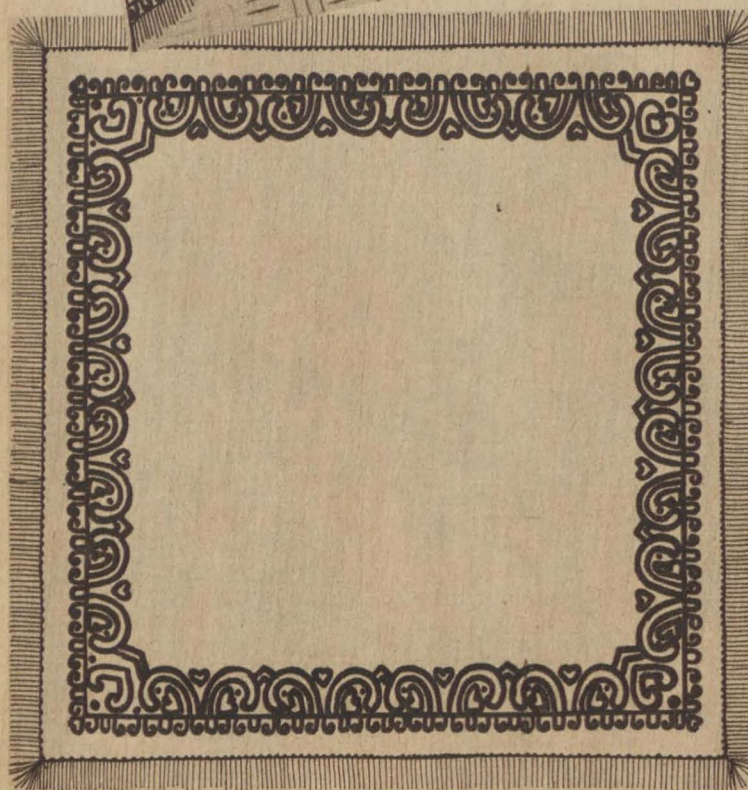
R 1134

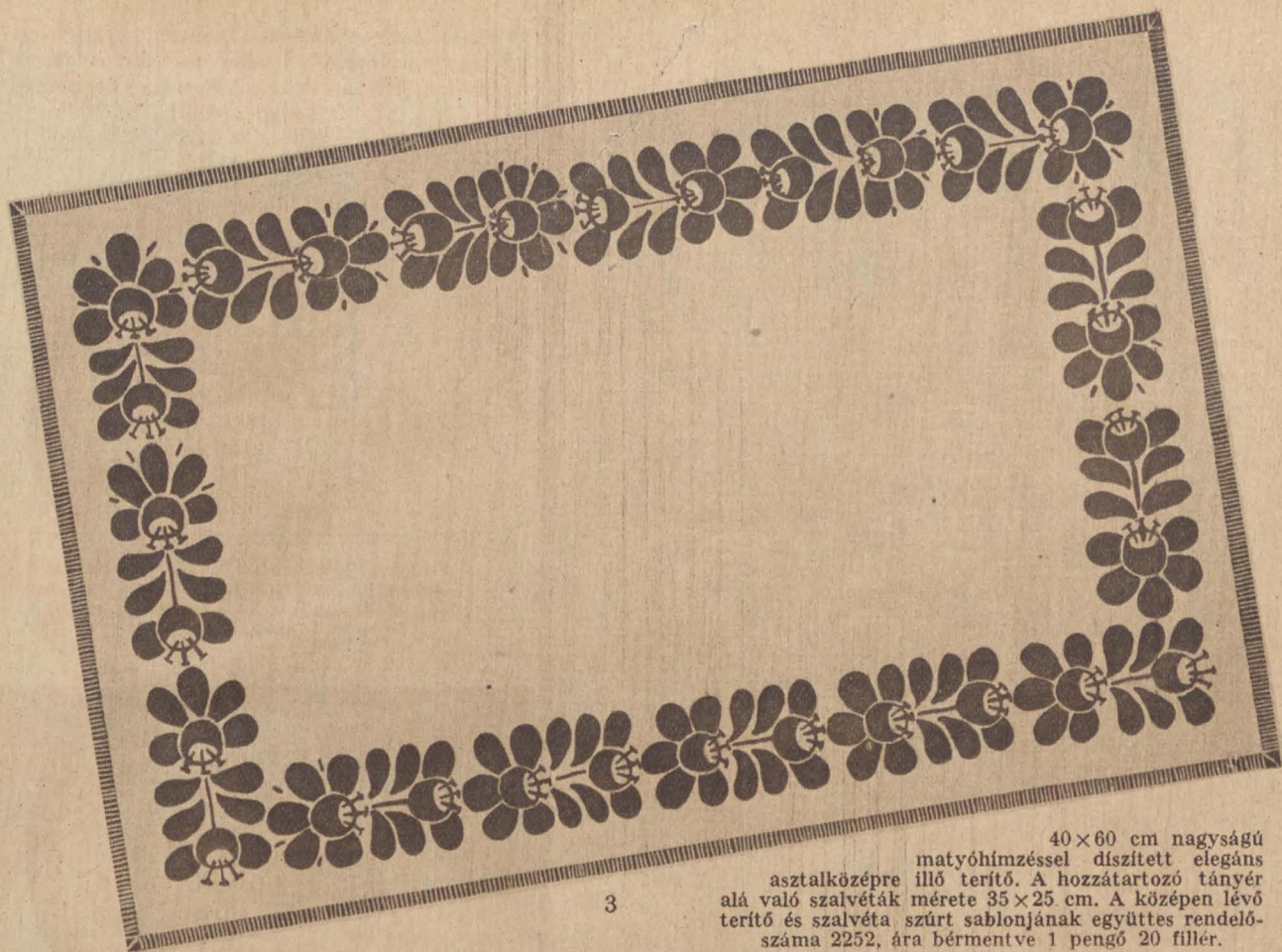
R 1135

Ennek a játszórúhának szabásmintáját oléső áron szállítjuk mindenkinek, aki a 31. oldalon levő rendelőszelvényt beküldi

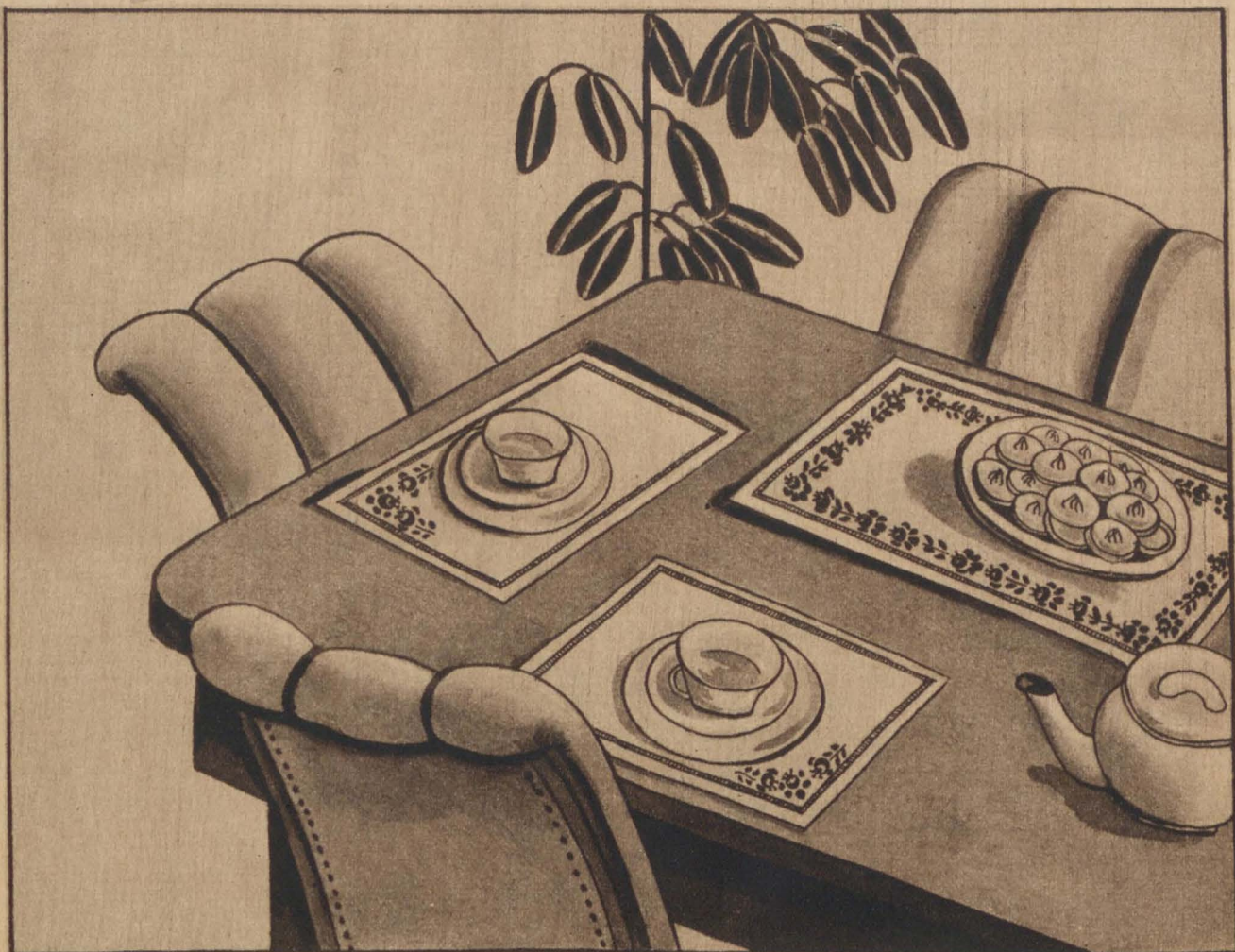
Írásos eredeti nagyságú csíkminta. Felhasználhatjuk terítők, függönyök, párnák díszítésére. Az 1-es számú függöny szűrt sablonjának rendelőszáma 2250, ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. A 2-es számú terítő mérete 80×80 cm. Szűrt sablonjának rendelőszáma 2251, ára bérmentve 88 fillér.

3

40 × 60 cm nagyságú matyóhimzéssel díszített elegáns asztalközépre illő terítő. A hozzátartozó tányér alá való szalvéták mérete 35 × 25 cm. A közepén lévő terítő és szalvéta szűrt sablonjának együttes rendelőszáma 2252, ára bérmentve 1 pengő 20 fillér.

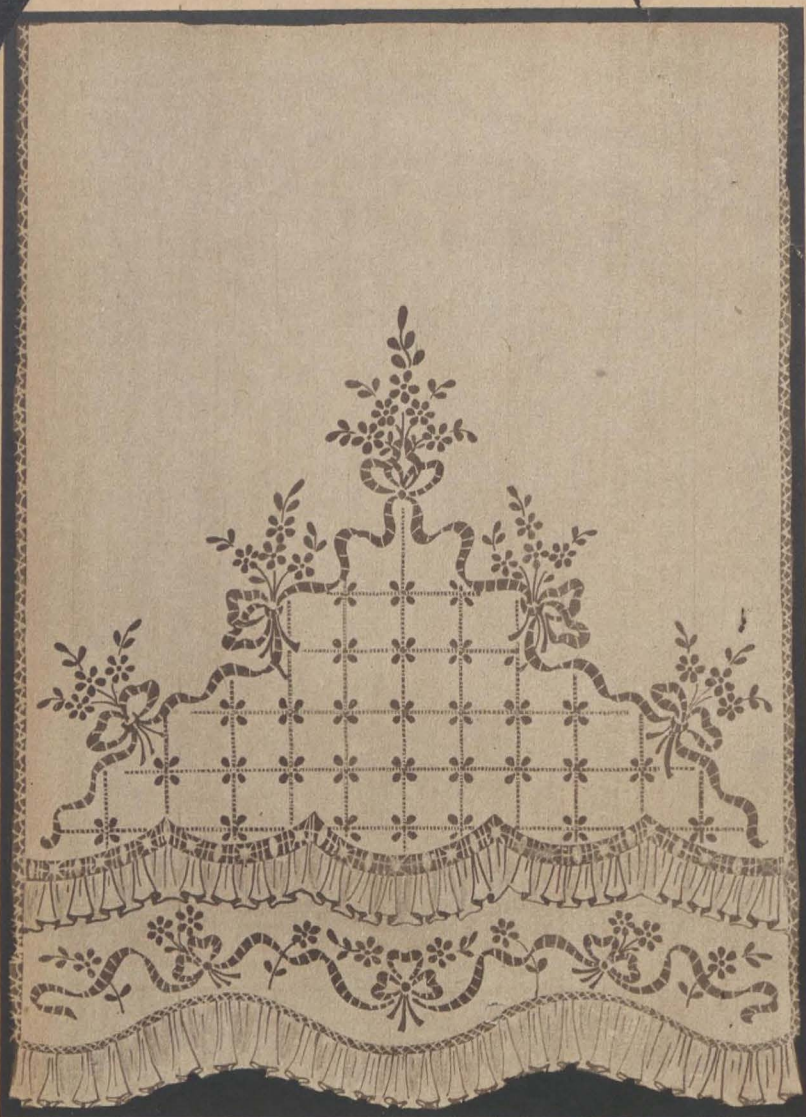

4

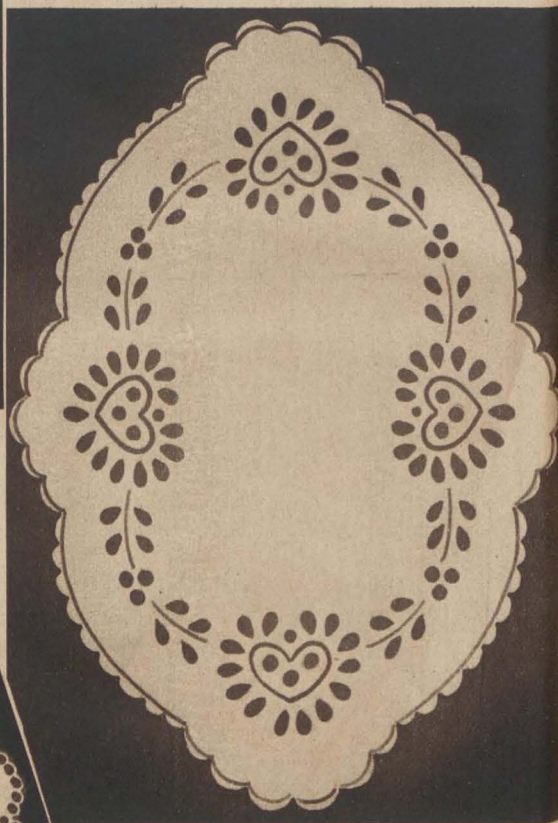
5. sz. Madeira hímzéssel díszített 120×132 cm nagyságú függöny izléses fodordísszel. Szúrt sablon rendelésszáma 2254, ára bérmentve 1 pengő 20 fillér.

Ennek a tálcakendőnek szúrt sablonját olcsó áron szállítjuk mindenkinek, aki a 31. oldal szélén lévő rendelésszelvényt beküldi.

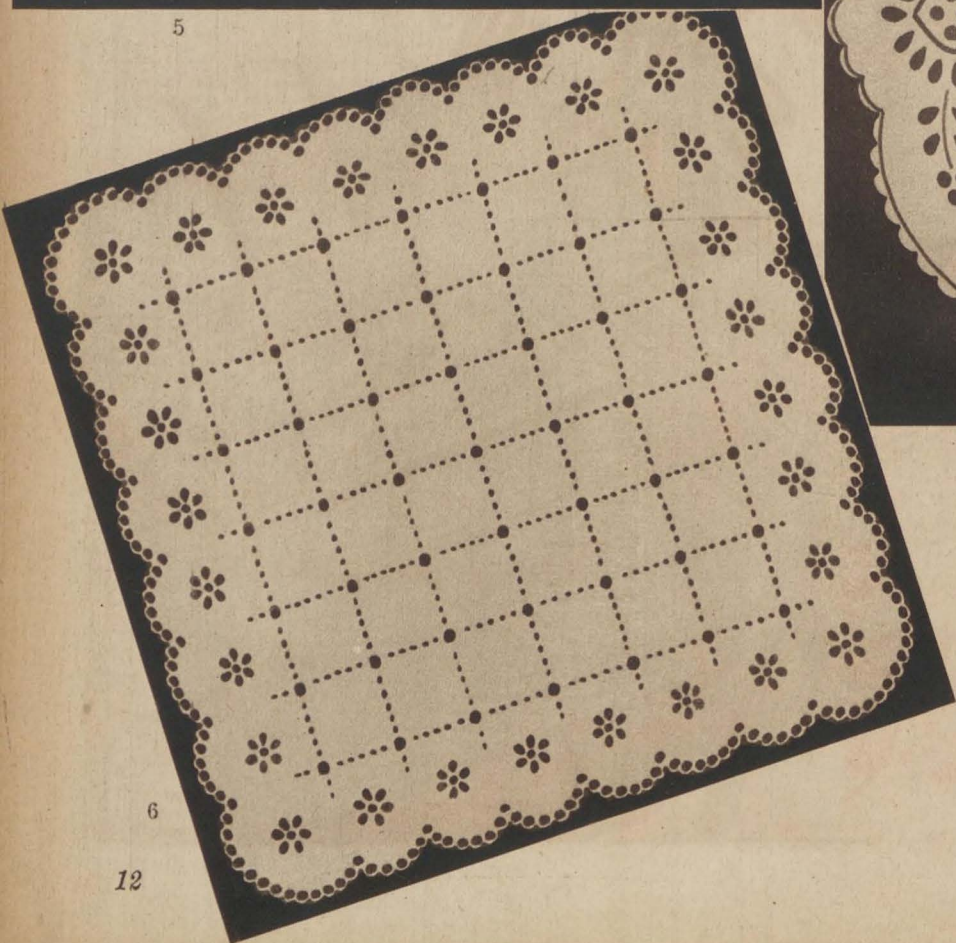

5

7

7. sz. Boldogi tálcakendő 30×23 cm méretben. Szúrt sablon rendelésszáma 2256. Ennek a tálcakendőnek szúrt sablonját olcsó áron szállítjuk mindenkinek, aki a 31. oldal szélén lévő rendelésszelvényt beküldi.

6

6. sz. 77×77 cm nagyságú elegáns madeiraasztalterítő. Szúrt sablon rendelésszáma 2255, ára bérmentve 88 fillér.

8. sz. Kalocsai hímzéssel díszített asztalterítő 78×78 cm nagyságban. Szúrt sablon rendelésszáma. 2257, ára bérmentve a hímzés színmagyarázatával együtt 88 fill.

9. sz. Kalocsai hímzéssel díszített tálcakendő 35×23 cm méretben. Szúrt sablon rendelésszáma 2258, ára bérmentve a hímzés színmagyarazattal együtt 88 fillér.

10. sz. Magyaros párna, egyszínben, pirossal vagy sötétkékkel hímözve. Mérete 60×46 cm. Ennek a párnának szúrt sablonját olcsó áron szállítjuk mindenkinek, aki a 31. oldalon levő rendelésszelvényt beküldi.

8

9

Ennek a párnának szúrt sablonját olcsó áron szállítjuk mindenkinek, aki a 31. oldalon levő rendelésszelvényt beküldi

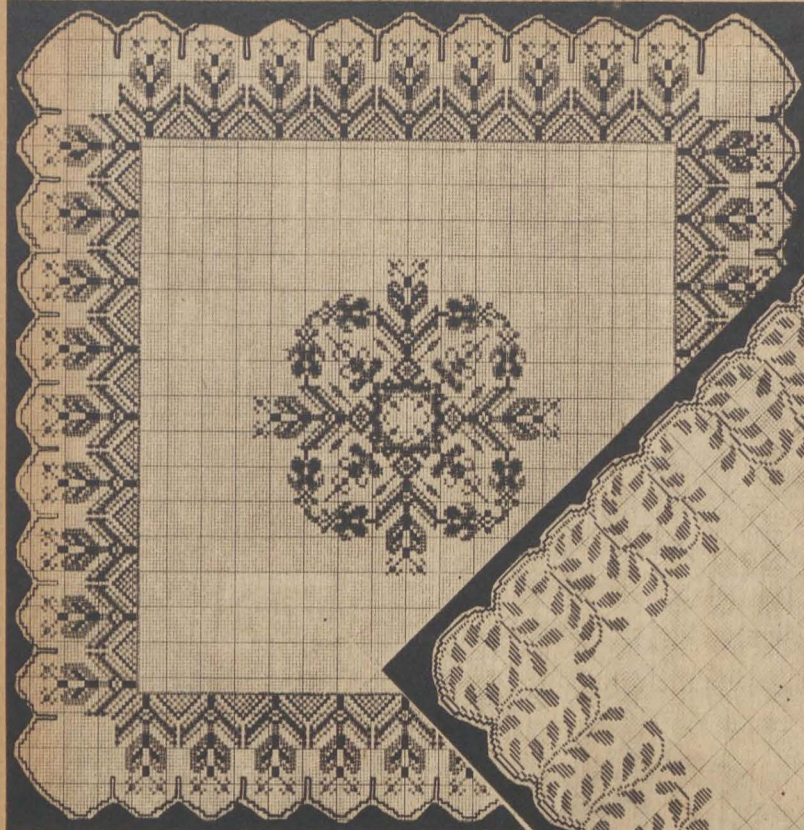
10

Olcsó árú szabásokot és kézimunkarajzokat

bocsátunk olvasóink rendelkezésére. E modellek, illetve kézimunkák szabását, vagy rajzmintáját 30 fillér portó és kezelési költség beküldése ellenében megkapja mindenki, aki ezt az összeget levélbélyegeken, a 31. oldal szélén található szelvényvel együtt kiadóhivatalunknak beküldi.

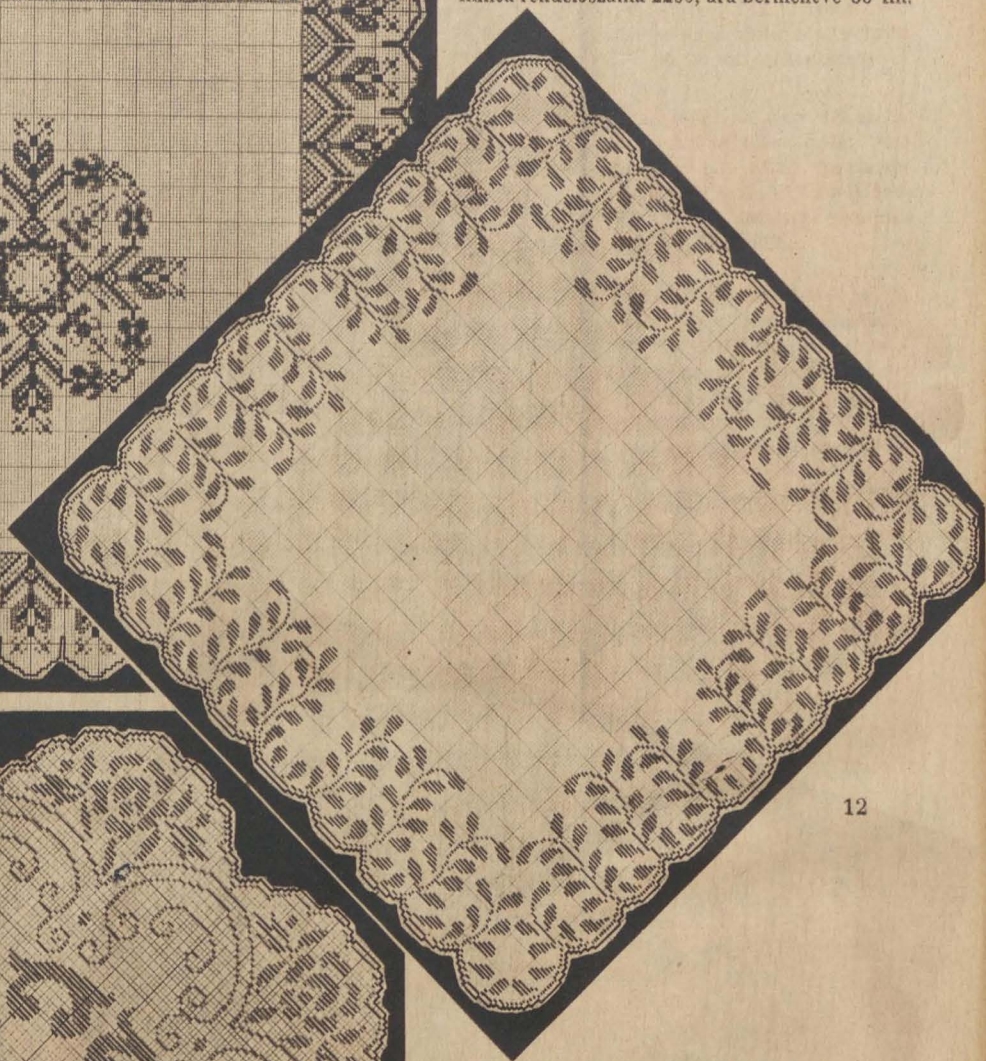
Jelen számunkból az R 1133. sz. játszóruhának szabásmintáját, vagy a 7. sz. tálcakendőnek, vagy a 10. sz. párnának szúrt sablonját adjuk olcsó áron.

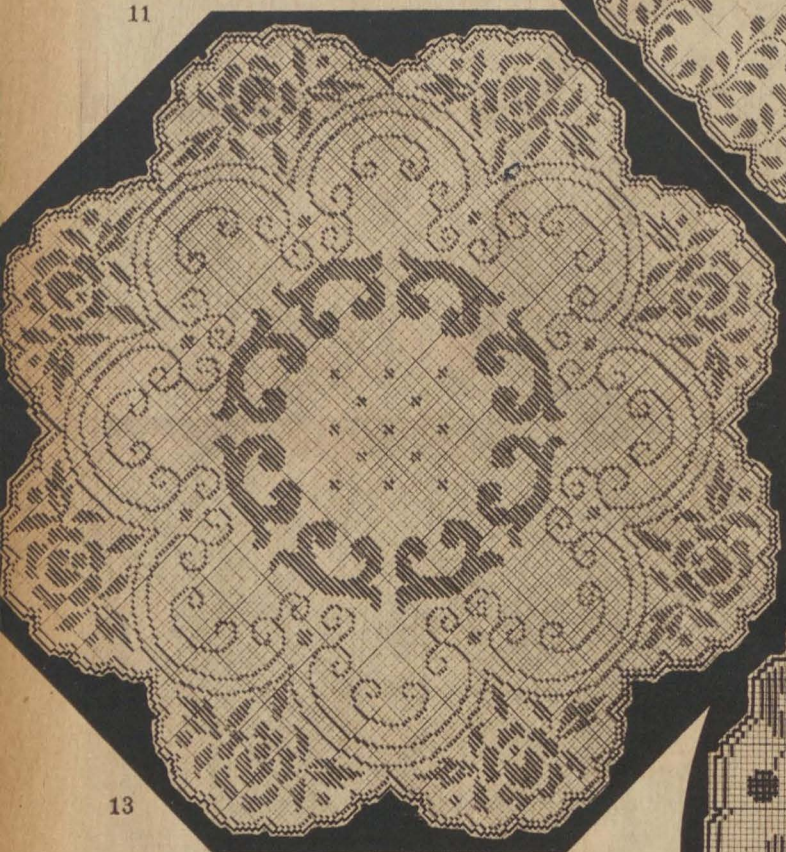
11

11. sz. 226 × 226 kockából álló terítő. Készíthetjük horgolással vagy recével. 4 mm-es kockával 91 × 91 cm nagyságú, 6 mm-es kockával 136 × 13 cm nagyságú terítőt kapunk. Leszámolható minta rendelésszáma 2260, ára bérmentve 88 fill.

12

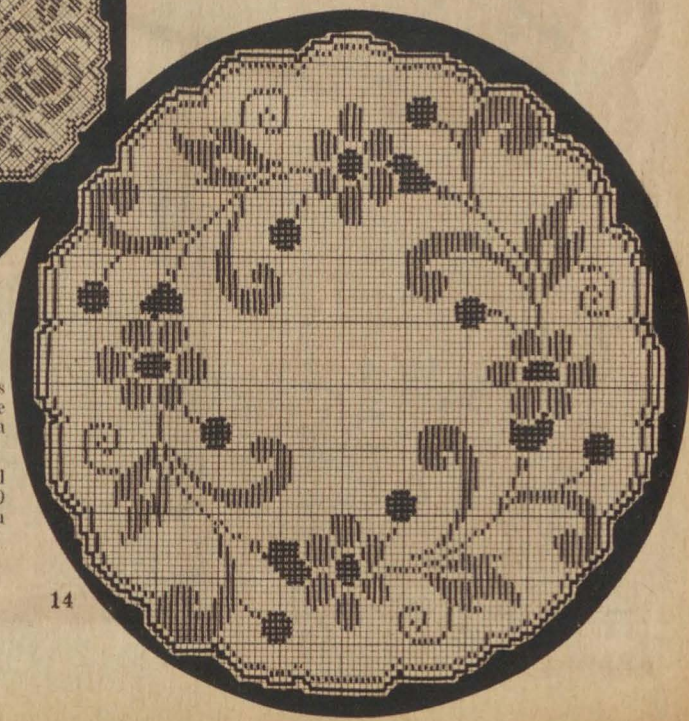
12. sz. Levélmintás 200 × 200 kockából álló terítő. 7 mm-es kockával készítve a terítő mérete 140 × 140 cm nagyságú lesz, 5 mm-es kockával 100 × 100 cm. Leszámolható minta rendelésszáma 2261, ára bérmentve 88 fillér.

13

13. sz. 185 × 185 kockából álló rózsamintás terítő. 6 mm-es kockával készítve 111 × 111 cm, 8 mm-es kockával készítve 148 × 148 cm nagyságú terítőt kapunk. Leszámolható minta rendelésszáma 2262, ára bérmentve 88 fillér.

14. sz. 100 × 100 kockából álló filéterítő. 7 mm-es kockával készítve 70 × 70 cm-es, 5 mm-es kockával készítve 50 × 50 cm-es terítőt nyerünk. Leszámolható minta rendelésszáma 2263, ára bérmentve 88 fillér.

14

Kézimunka tanfolyam

Rátétes hímzés

A legősibb technikák egyike. Lényege: két rokon, vagy különböző anyagnak egymásradolgozása. Lehet ez bőr-, posztó-, vászon-, vagy batiszt-rátét. Az alapanyag ugyanígy lehet bőr, posztó, vászon, batiszt, vagy tüll. Ezúttal olyan rátéttel foglalkozunk, aminek alapja és rátéte is vászon. A munka menete a következő: a mintát a rátét anyagra rajzoljuk, majd kisimítva a díszítendő alapanyagon leférceljük a minta határait képező pontozáson belül, majd körülvágjuk a mintát 2–3 mm-nyi ráhagyással. Ott, ahol keskeny rés van a motívumok közt, csak bevágunk, majd tüvel aláhajtogatva a széleket, apró tűzőléssel rendre levarrjuk a széleket. Ügyeljünk a minta folthatására, mert úgy a pozitív, mint a negatívrészeknek díszítőszerepe van. Ugy a rátéthez, mint a varráshoz színtartó anyagot használjunk, hogy mosásban össze ne fesse a világos alapot. Hazánkban Pozsony és Nyitra megyében, a Rábaközben, Buzsákon és Martoson készülnek a legszebb rátétes hímzések. Az ovális és kör alakú rátétes terítők bármelyikét vitrindísznek használhatjuk. Az ovális terítő szűrt sablonjának rendelőszáma 2264, ára bérmentve 88 fillér. A kör alakú terítő rendelőszáma 2265, ára bérmentve 88 fillér.

NYÁR

Nyári ruhatárunkat nem lehet kizárólag könnyű anyagú ruhákból összeállítani. A legmelegebb kánikula is csalóka és nem egyszer lepi meg a nyári melegnek örvendő embert, hűvös, sőt nagyon hűvös napokkal. S ezekre a napokra is kell ruhát készíteni. Könnyű szövetből kosztümöt és melegebb anyagból nagykabátot, amit egy-egy vékonyabb anyagú ruha fölött hordhatunk.

Bemutatott modelljeink:

Vékony anyagú szövetkosztüm szélesen berakott aljjal, négyzebeles rövid kabáttal. Régi pénzermébből készült gombokkal. Fejkötőszerű csipke fejdísz és vállra vetett tarsoly a kosztüm kiegészítői.

Erdekes színösszeállítású öltözet. Fekete síma ruha. Fekete cipő és fekete ridikül. Kockásra tűzött piros kabát.

Fehér kabát csuklyával, vastag paszományszínőr övvel. Ez az a kabát, amit nyaralni utazott hölgyeinknek ajánlhatunk. A meleg nap után következő hűvös estéken, pótolja a drága szőrmekeppel. Elegáns és a célnak elsőrangúan megfelel.

Újszerű szabású és anyagban is érdekes öltözet. Szűk mintás alsószoknya felett egy oldalt felvágott bővebb felsőszoknya, az alsóval egyező mintával díszítve. Blúza egyszerű

ingblúz. Fiatallányoknak ajánlható csinos modell.

Tirolimintás emprimé anyagból készült könnyű nyári ruha. Húzott alj. Rövidujjú, zártnyakú blúz. A blúz közepén és az alj két oldalán hosszában varrott keskeny csík díszíti a ruhát. A kalap tiroli formájú és fekete nemezből készült.

Pasztelszínű emprimé ruha, különleges — felvágott — ujjal és az idén annyira divatos magasított övrésszel. Az alj elől erősen húzott.

Nagyon szép könnyű nyári ruha. Készíthetjük madeirából vagy műcsipkeanyagból. Szabása igen egyszerű. Rövid ujjának széle, a gallér széle háromujjnyi sűrűszővésű anyagból készült. Ugyanabból van az öve is. A nyakkivágást zsinórral kötjük össze.

Fiatallányoknak való délelőtti ruha. Fehérbabos sötétkék selyemruha. Fehér shantung kabátka, legombolható kazakkal.

Az itt bemutatott modelleken az egyéni ízlés tehet változtatásokat, különösen színösszeállítás terén. Például feketeruha—piroskabát modellünket elkészíthetjük középkek ruha és kankalinsárga kabát összeállításban, vagy: vízzöld ruha, vajszínű kabáttal.

S. M.

Szent László vizet fakaszt a sziklából
Domonkos Imre hadapródiskolai tanár, festőművész alkotása a nagyváradai vártemplom főoltárképe

Magamról

*Hajamba bújt az éjjel:
azért olyan sötét;
szemem konok tüzével
erdőket gyujtanék.*

*Es bérces homlokomra
a boldog angyalok
lehoztak játszadozva
két felhős csillagot.*

*Kormos szemöldökömré
nagyon vigyázzatok,
mert egyszer tündökölve
büszkén elszárnyalok,*

*zengő komoly viharban
két arkangyal között
s ha fényem majd kilobban,
sötétebb lesz a föld.*

Végh György

MEA CULPA

Uram! Már nem tudom mélyebbre
hajtani a fejem —
homlokom már a porba ér
és onnan sóhajtom Hozzád,
mea culpa, mea culpa.

Uram! Tudom — vétkeztem sokat,
selymekbe takartam hiú testem
és azt hittem, hogy ez a minden,
azt hittem, hogy csak felfele van az út,
mely a csillagokba fut.

Uram! a szívem csupa alázat
lelkem derűjét megtörte a bánat
testem selymét kikezdte az idő
lelkem kincsét szétesztottam,
koldus lettem — Uram.

Uram! álljon meg hát kezekben az ostor
már fizettem mindenért
lelkemből már kihúnyt a fény —
és nem visz már magasba a szárnyam
égő meteor voltam — de aláhulltam.

Sütő Erzsébet

KI VAGY EMBER?

Megmérnélek, de súlytalan vagy,
Nagyon is könnyű, vagy súlyos, elérhetetlen,
Nehéz, ha elválok tőled, reszketek érted,
Könnyű, ha velem vagy, mert azt hiszem, szeretlek.

Nem tudlak kiegyensúlyozni, próbállak megmérni,
Egyik tenyeremből a másikba teszlek,
Úgy pergetlek ujjaim közt, mint kicsépelte
Arany szemű búzáat, amit galambok esznek.

Fontolgatom, talán szelíd vagy, jó vagy,
De mégse. Inkább dühös, támadó, vészes,
Nagyon tudsz haragudni, te kedves, te jó,
Ülni is tudsz, tudom, gyanakvó vagy, szeszélyes.

Szeretném lemérni emberi súlyodat.
Egyik tenyeremből a másikba teszlek,
Olyan meleg vagy, puha és jó,
Mint első falat kalács a bámuló gyerekeknek.

Taksonyi Pál

NÉVNAPODRA

Nekem nem adott
Dússágot az Élet
Koldus bolondnak hagyott:
Rajongójának
Minden szépnek:
Asszonyoknak, lányoknak,
Kinyílt virágnak.
Nekem nem adott mást,
Csak nótázó szívet:
Dalbokrétaikat.
Hogy nevessek könnyesen
S csukott szempillámmal
Almodozó legyek.
Nekem nem adott mást
Az én nagy Istenem
S mit adjak így néked
Hajnalköszöntésül,
Álmatlan éjtszakák
Szemfényvesztésül?
Nézd: odaadom
Minden gazdagságom:
Egyetlen gyönyöröm az álmom
És szívdobbanásom.
Nincs e kettőnél szebb,
Más a nagyvilágon,
Fogadd el hát, párom.

Székely Molnár Imre

Nem messze Visegrádtól, ahol a pillsi hegyek a Dunát érik s rengeteg erdőségek terültek el, telve nagy vadakkal... Itt, a legregényesebb helyen, Dömönél pompás vadászkastélyt építtetett magának Róbert Károly, hogy kényelmesen áldozhasson vadász-szenvedélyének... Tűzifegyver ebben az időben még nem volt s a számszerj meg a kopja primitívsége még csak növelte a vadászat izgalmát, különösen a támadó vadaknál... S a legizgalmasabb udvari vadászatok ősszel estek a Visegrád környéki párducokra!

Hogy is mondja csak a költő:

*Visegrád, Visegrád, régi dicsőséged,
Harminc mértföldekkel
Párduc lakta nyéked...*

Ezeknek a káprázatos pompájú párducvadászatoknak elszállt a híre akkortájt messze földre, hogy a leg-hatalmasabb uralkodók is kiváló szerencsésüknek tartották, hogy a visegrádi párducvadászatokra meghívót kaptak.

Már hetekkel előzőn, nap, mint nap, egyre seregettek fényes kíséretökkel a külföldi vendégek s estéknél lakomák, zene és tánc hangjaitól volt hangos a fényben úszó királyi palota...

Magát a vadászatot napról-napra kellett előkészíteni, amit az udvari vadászok végeztek a föld népének ezreivel... Embergyűrűből kört zártak lassan össze, azon a helyen, ahol a párduc tartózkodási helyét sejtették s a gyűrűbe került párducot vagy fölkergették valamely hatalmas fára, vagy beszorították valami sűrű cserjébe s az így megszorított vadat lármával helyén maradni kényszerítették...

Este aztán futár jelentette a palotában, hogy hol és hány párducot sikerült közrefogni, mire a király másnapra elrendelte a vadászatot...

A felvonulás a sziklás, ezeröld színben pompázó, vadregényes, napsütötte tájon, festő ecsetjére méltó szemkáprázatos jelenség volt...

Elöl lovagoltak fényes lovagi díszben a Szent György-lovagok; utánuk a nemes apródok, majd a király közvetlen környezetével: az udvar főtisztviselőivel, az ország zászlósaival s a külföldi fejedelmi vendégekkel, pazar díszöltözötű aranyarkantyús vitézek gyűrűjében...

Utánuk a királyné, testőrök és apródok között, udvartartásával, palotahölgyeivel, az udvarnál nevelésben lévő külföldi fejedelmi hajadonokkal: Margit német császárlányával, Dorottya bolgár fejedelmi gyermekkel, Erzsébet kvievkovi hercegnővel, Anna schveidnői hercegnő, későbbi német császárnéval, Erzsébet bosnyák fejedelmi lánnyal és Margit morva hercegnővel, akik mind a visegrádi királyi udvarban nyerték nevelésüket...

Szinte felbecsülhetetlennek látszott az a kincs és drágaság, amit erre a vadászatra nagyrészt csak nézőként föl-vonuló előkelőségek a ruházatukon és paripáik szerszámain viseltek... A

csillogó arany s a ragyogó drágakövek szinte elkápráztatták a szemeket... A királyné öltözete aranyszövetből készült, drágakövekkel kirakva s a topánja gyöngyökkel hintve... És hintóban ült, amely díszes hintó keletkezésében a legeslegelső az európai fejedelmi udvartartásokban...

Mikor megérkeztek a vadászat színhelyére, az egyik bozótshoz nem messze, melyben a beszorított párduc rejtőzött, megállt a menet s a vadászatot résztvenni óhajtott gyalog és lóháton halkan előre mentek, megszállták körben a földművesek gyűrűjét s azokat hátraküldték...

Ezalatt káprázatos gyorsasággal fölállították az ácsok a magas, páholyos tribünöket, melyen a nézők sietve elhelyezkedtek, aztán megharsantak a trombiták és kezdetét vette a hajtás...

Hárman-négyen — akiket a jelenlevők közül a király jelölt ki — belovagoltak a körbe és körülnyargalták a cserjét, közben megkísérelve a behatolást, ami a kurrogó, köpködő és fújó párductól iszonykodó lovak fékezhetetlen félelmén rendesen meghiusult.

Az ágaskodó, rémüldöző, lovasaikat sokszor levető és mindenáron elfutamodni akaró paripák magatartása már magában is harsány derűt és feszült izgalmat okozott... Ami még csak fokozódott akkor, midőn a lovasok visszavonultak s helyettük lórol szállott pajzsos, gerelyes lovagok mentek körbe s onnét a cserjébe nyomulva a párducot elkezdtek kurgatni...

Rendesen nem szállt velük szembe, hanem ide-oda húzódba takikázott s közben ki-kirohant a gyűrűből, hogy elmeneküljön, de mindannyiszor a külső kört állók egetverő lármája és fenyegetése fogadta... Nagyritkán történt, hogy mégis rájuk vetette magát és vagy fölnyársalták, vagy elmenekült... A legtöbbszőr vissza-csúszott a bozótba, ahol némiképpen rejthette magát...

Ez így ment egy ideig... Ismét és ismét kiugrástották... S ha egy pillanatra megmutatkozott, éktelen lármával és izgalommal fogadták, míg végre a király intésére mindig több és több nyomult a bozótba.

Igy aztán lassan nem lőn egy pillanatnyi megállása se... Morogva, nyivákolva, szuszogva dobta magát ide-oda, miközben feldöntött és megmart jó-néhány lovat, de kapott is annyi döfést, hogy egyszer csak a hátára fordulva véget vetett a mulatságnak...

Róbert Károly szenvedélyes vadász volt. Nem egyszer az életét is kockára tette... S különösen ami a párduc elejtését illeti, nem volt az a bíborban születtet vendég, akinek az első lövés jogát átengedte volna...

Fáról lőtte a párducot... Számszerfíjjal... Ami igen kockázatos, veszélyeket rejtő mulatság volt...

Odament a fához, amelyen a párduc rejtőzött egyetlen apródjával, más mindenki lélekzefojtó csöndben a kör külső szélén tartozott maradni... S

ezt az egy apródot is csak azért vitte, hogy segítsen neki a fa lombjai között a meghúzó párducot fölfedezni...

Az apród, bizonyos Tamás nevű legényke, szegény volt, mint a templom egere, de azért csak szerelmes a királyné első felszolgáló lánya, bizonyos Anna nevű, hasonlóan szegény nemes úrilányba...

Ahogy megyen a király után, egyszer csak nagyot villan a szeme, vörös lesz, mint a rák: üstökön ragadott valami nagyszerű gondolatot...

Körülférfják a fát, nézik, tekintgetik, hol meg kimennek alóla s úgy kereskedik a szemök a párduc után, de csak hiába...

A király már kezdi a türelmét veszteni s szólni készül az úrfinak, hogy menjen és hozzon egy magánál különböző legényt, mikor megszólal Tamás:

- Ahol van, uram!...
- Hol?...?
- Gyere utánam!...
- Minek, ha innét is látod?!...
- De onnat jobban!...

Hát a huncut elvitte innét a királyt, ahonnet a párducot oldalba lőhette volna, oda, ahol csak szemközt lőhette!...

S a király lőtt is s a párducot fejbe találta, de az még nagyot visítva a szeme közé ugrott...

Azaz, hogy csak ugrott volna, mert ebben a szempillantásban már a király elé ugrott Tamás s a párduc az ő nyakába ugrott, a lövéstől már csak úgy dögledézve.

Nem is történt semmi, egy-két karmolás s a másik percben már mindenki Tamást ünnepelte...

Nem felejtkezem meg rólad! — mondta a király...

- Uram!...
- Mi kell?...?
- Én szerelmes vagyok Anna kis-asszonyba!...
- Hm... És ő?...?
- Ó is szeret engem!...

Hát ha így van, menj és kérd meg a kezét a királynétól!... Megkapta... Még a kiházásitást is vállalta a királyné...

Mire a király csöndet intett és emelt hangon így szólt:

- Tamás apródom eljegyezte Anna kis-asszonyt!...
- Mire a sokaság:
- Legyenek boldogok!... Sokra vigyék!...

Hát sokra is vitték, mert Tamás apródból Magyarország nádora lett...

Az udvarmester odaintett a zene-karnak...

Erre a zászlós pozaunok felemelkedtek és harsány örömenéjüket rivalogva verték vissza a visegrádi hegyek...

AZ ESZKIMÓLÁNY REGÉNYE

— Igen, elmondok mindent az életemből — mondta szelid hangon a lány.

Gondolatokba mélyedve cethalzsírt faragott le kis csontkésével az arcáról és bundájába törölte, miközben az égre emelte tekintetét, amelyről az északi fény gazdag szivárványszínekben szórta sugarait a magános hósvatagra s a jég-hegyek kupoláira.

Gyönyörű teremtés volt; persze eszkimószempontból. Lasca-val — így hívták a lányt — hosszú sétákat tettem kutyaszánon, a hatalmas jégmezőkön végig s társaságát mindig kedvesnek, társalgását szórakoztatónak találtam.

— Ideköltöztünk tehát ebbe a szép házba — folytatta Lasca. — De nem voltam boldog. Miért? Olyan egyszerű az oka: szerelemre vagyok teremtve és szerelem nélkül nincs igazi boldogság számomra. Azt akartam, hogy értem, magamért szeressenek. Imádni akartam valakit és azt akartam, hogy imádozzanak imádjón engem! Csak a kölcsönös imádat elégítette ki forró vágyakozó természetemet, csupán ez és semmi, ami nála kisebb. Volt kérésem elég — sőt túlságosan elég. De mindegyiknek minden esetben ugyanaz a végzetes hibája volt. Előbb vagy utóbb észrevettem ezt a hibát. Egyik sem tudta elrejteni előlem. Nem engem akartak, hanem a gazdagságomat.

— A maga gazdagságát?

— Igen. Az apám a leggazdagabb ember törzsünkben, sőt általában a vidéknek minden törzsében.

Kíváncsian kérdeztem magamban, vajjon mi lehet apjának nagy gazdagsága. A ház nem lehetett, mert olyat mindenki építhetett magának. A prémekek sem, mert ennek itt nincs értéke. A szánok, a kutyák, a bárka, a csonthorgok, a tük és a többi — mindez nem lehetett gazdagság! Végül is úgy határoztam, hogy megkérdezem Lascát. Meg is tettem. A közlékenység éppen annyira gyötörté őt, mint engem a kíváncsiság. Bizalmasan hozzám simulott és így szólt:

— Találja ki! Ó, sohasem találja ki!

Ugy tettem, mintha nagyon gondolkodnék a dolgon. Lasca lélekzetvisszafojtva, gyönyörködő érdeklődéssel figyelte arcomon a visszatükröződő érdeklődést. Mikor aztán feladtam a hiábavaló fáradságot s megkértem, hogy elégítse ki kíváncsiságomat, száját odaszorította a fülemre és jelentőség-teljesen sutogta:

— Huszonkét horog — nem csontból való, hanem kőrőszági, igazi vasból!

Dramai mozdulattal pattant fel, hogy a hatást figyelje. Minden erőmből rajta voltam, hogy ne csalódjak. Elsápadtam és dadogtam:

— Ó, egek ura! Lasca, maga tréfál velem.

Szinte megijedt és zavarodottan kiáltotta:

— Twain úr, betűről-betűre igaz. Ugy-e, elhiszi?

Mondja kérem, hogy hisz nekem, kérem, környörgöm, mondja, hogy hisz nekem!

— Igen... no igen, hiszek magának. De olyan hirtelen szakadt rám. Olyan meglepően.

— Ó, bizony jobban meg kellett volna gondolnom a dolgot. De hogyan...

— Látja, Lasca, ha öt vagy hat horoggal kezdte volna és azután fokozatosan...

— Értem, értem. Miért is nem gondoltam erre!

— Mindegy, gyermekem, most már minden rendben van. Már jobban érzem magam és hamarosan vége lesz az egésznek. De hát tudja... készületlen és nem is túlságosan erős embernek egyszerre odavágni mind a huszonkettőt...!

— Igen, tudom, bűn volt. De maga megbocsát, mondja, hogy megbocsát! Kérem!

Miután felszedtem jóadag kedves simogatást, dédelgetést és rábeszélést, megbocsátottam neki és Lasca újra boldog és jókedvű volt és újra belejött az elbeszélés rendes kerékvágásába. Hirtelen arra eszméltem, hogy a családi kincsek között kell még valami rendkívüli dolognak lennie. Én bizonyosat akartam tudni erről is és sürgettem, mondja meg, mi az. Lasca tele volt rossz sejtelemmel, de túlságosan erős volt a kísértés, hogy leplezze előttem a csodát. Keblébe nyúlt s egy horpadt, négysszögletű rézdarabot vett ki, miközben tekintete várakozással teljesen csüngött arcomon. Keblére omoltam kitűnően megjárt ájulásban, amely megörvendettette szívét, de egyben nagy rémülettel töltötte el. Mikor magamhoz tértem, mohó kíváncsisággal kérdezte, mit szölok kincséhez?

— Azt mondom, hogy a legcsodálatosabb dolog, amelyet valaha láttam!

— Milyen kedves magától, hogy ilyet mond. De igazán szép ám, ugy-e?

— Meghiszem! Ha enyém lehetne, nem adnám oda az egész világot!

— Gondoltam előre, hogy tetszeni fog. Hisz olyan szép. Messze a nyílt Sarkitengerről jöttek ide emberek, hogy lássák.

Fájdalmas gyötrelmembe került, hogy e „kincsről” nyilatkozzam, mert a drága kincs nem volt egyéb, mint egy ócska elgörbült podgyászjegy a newyorki pályaudvarról.

— De hát az ördögbe is — mondtam — csak nem jár ezzel az ékszerrel a testén, egyedül?!

— Csöndesebben! — mondta. — Senkisé tudja, hogy nálam van. Mindenki azt hiszi, hogy az apám drágaságai között van.

— Hol tartják a kincseket?

Egy pillanatil elképdedtem, kissé bizonytalanul néztem rá. Aztán elmondta, hogy hova rejtik a kincseket.

Végtelenül boldoggá tette, mikor elismerőleg nyilatkoztam gazdagságokról. Hangjában és szemében látszott, hogy valóban meg van hatva.

— De mégse csupa napfény és derű az életem — mondta, — komor felhők is járnak néha. A gazdagság súlyát nehéz viselni, gyakran kételkedve gondoltam arra, vajjon nem volna-e jobb szegénynek lenni, vagy legalább is nem ilyen mérték-telentül gazdagnak. Valósággal fáj, ha a szomszéd törzs emberei megbámulnak s tiszteletlül súgják egymásnak: „Valósággal duskál a horgokban, nekem pedig egy sincs!” Szinte megszokad a szívem ilyenkor. Azelőtt az apám barátságos és udvarias volt, ma pedig szigorú és gógós. Valamikor a családja volt egyetlen gondolata, ma pedig mindentűt és mindig a horgaira gondol. Azelőtt senki meg nem kérdezte véleményét s ha néha kéretlenül elmondta, az se ért sokat; ez a hibája ma is megvan minden véleményének s mégis az emberek ma hallani akarják és helyeslik is — ő maga pedig velük tart a helyes-lésben, mert finomság sohasem volt benne, ellenben mindig bőségesen volt benne tapintatlanság. A mi törzsünk valamikor egyszerű, jó nép volt, amely meg volt elégedve atyáink csonthorgaival, most pedig örökös kapzsiság mardossa őket s a tisztesség és emberi méltóság minden érzését szívesen oda-adnák, hogy érte megszerezze az idegenek lealacsonyító vas-horgait. Ó, de hagyjuk e szomorú dolgokat... Amint már mondtam, az volt az álomom, hogy értem — magamért szeressenek! Végre, úgy látszott, hogy ez a vágyam megvalósul. Egy napon idegen férfi jött erre a vidékre, aki azt mondta, hogy Kalulának hívják. Én is megmondtam a nevemet s erre ő megvallotta, hogy szeret. Hangosan dobogott a szívem a hálától és a boldogságtól, mert az első pillanatban megszerettem és ezt meg is mondtam Kalulának. Gyöngédek megölték és azt mondta, hogy sohasem kíván boldogabb lenni, mint ebben a pillanatban. Messze elbolyongtunk együtt a jégmezőkön, szüntelenül magunkról beszéltünk és terveztünk, ő, az édes jövőről.

Olyan törzshöz tartozott, melynek vadászterületei messze északra feküdtek. Szavából megtudtam, hogy sohasem hallott még apám gazdagságáról. Ez végtelenül boldoggá tett. Azaz voltaképpen a dűsgazdag nábobról hallott már, de nem tudta a nevét, így tehát képzelteti, azt se tudhatta, hogy én vagyok az örököse. Gondolhatja, hogy én nem mondtam meg neki. Végre valaki csak magamért szeretett! S ez megelégedetté és boldoggá tett. Olyan boldog voltam! Olyan boldog, hogy el sem hiszi!

Végre aztán elérkezett a vacsora ideje és én elvezettem a házukhoz. Mikor a közelébe ért, csodálkozva kiáltott fel:

— Milyen nagyszerű! Ez a te apád háza?

Mikor ezt a hangot hallottam s mikor szemének csodálkozó csillogását láttam, hirtelen elszorult a szívem. De ez az érzés hamarosan eltűnt, hisz annyira szerettem és olyan csinos és előkelő külseje volt. Az egész családomnak, a néniknek, a bácsiknak is nagyon tetszett Kalula, sok vendéget hívtunk, a házat elzártuk, az olajlámpásokat meggyújtottuk s bent forró és fullasztóan kedélyes lett minden, aztán eljegyzésem örömeire ünnepi lakomához ültünk.

Mikor a lakmározás véget ért, az apámom úrrá lett hiúsága, nem tudott ellentállni a kísértésnek, hogy el ne henegejen gazdagságával és Kalulának megmutassa, hogy milyen nagy szerencsébe pottyant bele, Apám egyenesen odament a rejtékelyre, kivette a horgokat, elhozta és két kézzel a fejemre szórta őket, úgy hogy csillogó össze-visszaságban hullottak imádoztam lába elé a padlóra. Persze erre a káprázatos látványra szegény Kalulának elállt a lélekzete. Érzéketlen elbámultsággal meredt a horgokra és csak csodálkozni tudott azon, hogy miképpen lehet egyetlen emberé ilyen hihetetlen gazdagság! Aztán egyszerre fölragyogott arca:

— Hisz akkor te vagy a híres nábob lánya!

A vendégek hangos és vidám nevetésbe törtek ki, mikor pedig apám hanyagul összezeperte a kincset s mintha csak valami jelentőség nélkül való közönséges lim-lom volna, visszavitte helyére, akkor Kalula meglepetése szinte leírhatatlan volt:

— Hát lehetséges, hogy elrakod ezeket a dolgokat anélkül, hogy megszámlálnád?

Apám gógós, vihogó nevetésben tört ki:

— Hát biz úgy: lehetséges. Rajtad ugyan még a halott is meglátja, hogy sohasem voltál gazdag ember, ha olyan csekélység, mint egy vagy két horog, olyan nagy dolog a zsembedben!

(Folyt. köv.)

KOMLÓ

10 deká 40 fillér. Kamillatea ¼ kílő 75 fillér a CZAICH-DROGÉRIÁBAN Budapest, VIII. ker., Mátyás-tér 1 szám. Postán 1 kilogramot küldünk utánvétellel.

Magyar költők szerelmei

Mindannyian tudjuk, hogy a költők szerelme más, mint az átlag emberé. Aminthogy szellemi képességek dolgában sem egyformák az emberek, úgy érzések dolgában sem vagyunk egyenlők. Az a hiedelem, hogy a költőket általában nagyobb érzelem hevíti, mint az átlagembert, ez csupán látszat, amely onnan eredhet, hogy a költők szebben tudják szavakba foglalni érzelmeiket.

A közölt levelek a költőket mint embert állítják elének.

Petőfinek és Szendrey Júliának szerelmeslevelei elvesztek. Levélváltásokból még csak töredék sem maradt az utókorra. Szendrey Júlia azonban sok mindent feljegyzett naplójába (melynek egy részét Jókai 1847-ben közölte), részint legjobb barátjának, Térey Marihoz írott leveleiben. Ime:

„1846 szept. 22. Erdőd.

...figyelmet kérek! Jurcsán érzem magamat — az a Petőfi gonosz egy fiú — oly szenvedélyesen tud az emberre nézni, hogy vigyázzon a baloldalára, különben annak ügyis tüzes lakósa fellázad ellene és azt a száraz, hosszú, ily eseteknél lehetetlen házról úgy kiveti onnan, hogy idő kell hozzá, míg ismét részt vehet az uralkodásban. Ezt nekem előbb senki sem mondta, tehát úgy egy kicsit majd elkéstem a vigyázással. — (Most veszem észre, hogy még nem mondtam meg, hogy a házról alatt az ész értem.)”

A következő sorokban Szendrey Júlia rendkívül örül annak, hogy Petőfi ismét Károlyban lesz.

„Ha tudnád, hogy örülök erre az időre! — De mégis megborzadok tőle, ha elgondolom, hogy a lehetőség határain túl nincs, hogy komoly, tartós érzelem váljék belőle — jaj — költő! tán büntetésül? Miért? fogod kérdezni. Ha elbeszelném, azt mondhatnám végül: én arról nem tehetek...

De elég a bohóságból ennyi.”

1847 márc. 13-i leveléből:

„...hideg voltam, mint a jég, minden öröködésem dacára oly hideg, hogy csak (nagy) Ő-m forró, szenvedélyes lelke nem fagyott volna meg közelemben...
...mindig kedves, szenvedélyes Ő-m képe toladokidokid előmbé, ki ha rám nézett, szemében láttam forró lelkét lángolni...”

1847 május 1-ről.

„...Te, ki legjobban tudod, mennyire szerelmem őtet, elgondolható, hogy őt láthatni legnagyobb boldogságom volna.

Őt, ki lelkemnek minden gondolatját, minden érzelmét, mi ott fakad: bírja kedves, egyetlen világomat!

Ha csak egy rövidke órát is bírhatnám őt, csak egy percig a képét, melyben Isten minden gyönyörömet teremté, ha csak láthatom, hogy öröm még neki láthatásom, tán imádnám azt az embert is, ki által ezt megnyerhetném.

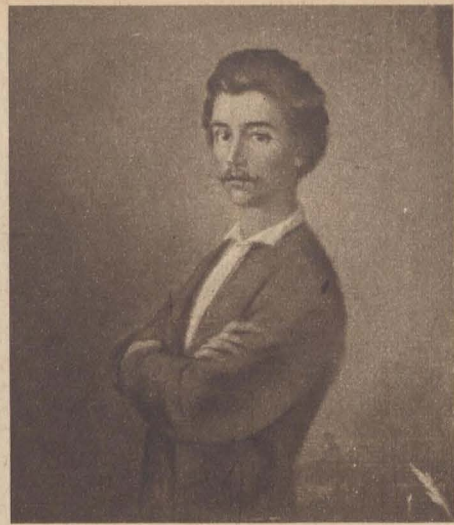
Hatalmadba adok mindent tenni, mit csak jónak látsz, csak azt tedd, hogy láthassam őt; óh, Marim, ha ezt kiszékeszölheted!

Látom, nem egyedül a szenvedély kielégítéséért vágyom erre, de ha egyszer láthatnám: vagy ráveszem, hogy valami állást szerezzen magának s ekkor minden ellenszegülés nélkül övé lehetek, vagy ha több neki korlát nélküli szabadsága, mint szerelmem — mitől félek — akkor válni fogunk örökre s talán még nyugodt lehetek s ha kívánják szülem, boldogíthatok más, ki sorsát enyémhez köti. — Aztán ha ő most úgy tenne, mint mondja s csupa visszatörésként, hogy sértsen, hogy megmulassa a világnak, mily keveset gondol velem, ha szerelem nélkül venne el egy paraszt leányt, egy nőt, ki lelkének jónségét nem érthetné, nem sejtethetné: mi lenne belőle, egy szerencsétlen egész életén át, s ennek oka én! Megérdemelném, hogy sujtson az ég haragja, hogy ne tudjam, mi a boldogság. — Mióta ismét lehetök bennem újra a remény sugarát, azóta lángként nyargalja az öröm valómat át s egy égető láz magasztalja fel majdnem kialudt élekedvemét.

Végre lerázhatnám magamról az örökös okoskodás jégpáncélját, mit rám erőltetnek: éppen a legnagyobb igazgatás, midőn úgy bele akartak kovácsolni, hogy soha többé ki nem igazodhatok belőle, éppen a legnagyobb igazgatás ronta el mindent, mit eddig összetépni erőm nem volt s most szabadon lélekzem. — Hisz csak nem akarják, hogy elmenjen az eszem, s hogy mi több, ne legyek boldog sem ezen, sem a más világon!

Ha mint Sándorom neje leszek boldogtalan, mi csak tőle függ, lesz erőm túrni mindent, mit rám küld az ég és kivívni magamnak a jövő üdvösségét, de ha elszakasztanak tőle, ha még nem is láthatnám, úgy veszve, veszve lesz minden számomra!”

Már a legbizalmasabb barátjának írott levelekből is kicsendül, hogy Petőfi iránti, szinte földöntúli szerelméről írva, nem tartotta lehetetlenségnek, hogy máshoz megy fele-

ségül. Az bizonyos, hogy házasságában nem találta meg azt a boldogságot, amit remélt, amit keresett s így ennek exaltált lényé volt az oka s nem Petőfi. Alig múltak el a mézeshetek, mikor az itt közölt levelet írta Erdődre egy régi barátjának, kinek nevét nem ismerjük:

„Van kifejezhellen, kimondhatatlan érzem. Nem barátság, nem szerelem, nem vonzódás, nem rokonszenv. Mind-egyik! Egyik sem! Ha távol él tőlem, ha elveszett nekem, nyugalom alapjában nem zavarodik meg, szívem és vérem rendesen lüktet. Mégis kérdezősködöm: szép-e a vidék, hol napjai folynak? Jók-e annak emberei? Ön boldog-e...
Ennek így kelle történnie. Vágytam lelkének hacsak egy részecskéjét is bírhatni s e vágyam teljesült. Lelkének e része sajátom, ezt többé vissza nem veheti. Széttéphetetlenül köti ez őnt hozzám. Ezért jog ön örökös vágygyal reám gondolni, lelkének azon hiányzó, azon hozzáam átszállott részét fogja nálam keresni, — ez vonja őnt felém. Ezért szeretné tudni jövőmet, ezért szeretne örökké látni és nagynak, boldognak tudni engemet, mert velem együtt lelke is boldog vagy boldogtalan. Pedig egyike vagyok azon pusztító szellemeknek, kik örökös küzdelemben vannak a teremő erővel: mit ez terem, ők szétrombolják... Talán csak széttűzni, megsemmisíteni fogom lelkének e hozzám szakadt darabját. Én lennék ennek oka? Amint a sors rendelése volt: magamhoz vonnom őnt, úgy lehet a sors rendelése, hogy általam törjék meg vagy zússák szét. De hátha ellenkezőleg csak ezután jog élni és föl-emelkedni? Valamint oka nem lennék vesztenék, úgy érdemem sem lenne az újjászületésben. Ki tudja, köztünk a legnagyobb lény mily parányi, önkakarat nélküli eszköz egy hatalmas, mindeneben uralkodó világtörvény működésében!

„Valódi ékszerek — hamis ékszerek!” A nemrég mult korban még így beszéltek öltözködésünk e kiegészítő díszeiről. De a mult korszaktól annyira elválasztó események a régi világ csillogását valutamértékekkel számítják s a párviadalban a hamis ékszerek szemfényvesztése toladott a régi, valódi csillogás helyébe.

Előkelő ízlésű s jobb osztályhoz tartozó hölgy valaha restelt volna talmi gyöngyökkel, színes üvegekkel, réz-, ón-, nikkel- vagy alumíniumfoglatú ékszerutánzatokkal tündökölni. De a társadalmi rétegeket mind jobban összeolvasztó események, világmozgalmak óriási változást hoztak a divatfelfogás terén is s miattal a vagyonokat érő valódi ékszereket a zálogházakba, az uzorapiacokra vagy legjobb esetekben a szefekbe kergették, gógós diadallal terpeszkedett helyükbe a lenézett, lekicsinyelt, a szégyelt „hamis ékszer”. Ma már minden jól öltöző nő tudja, hogy egy-egy üvegcsattal, színes gyöngyosorral, tarka karkötőkarikkával, a toaletthez válogatott hamis fülbevalókkal ízlésesebben s könnyebben tudja a megkívánt hatást elérni, mint valaha. Nem a toalett alakult az ékszerhez, hanem az ékszer követi könnyed tánclepedésben a toalett kívánalmait. Hozzátartozik, mint a patentkapocs vagy a zippzár. Egyszerű, könnyen érhető el s könnyen dobhatjuk a sutba.

A páncélszekrényekben őrzött régi, antik, barokk, reneszánsz vagy a gótika remekei régi dicsőségről duzzogóan álmodnak. Már csakugyan a régmúlt legendáivá lesznek a „teátr parékon” csillogó csodás briliánsok, drágakövek és igazgyöngyök. Most már csak a multról álmodoznak.

Hallgassuk csak meg a meséiket.

Ki ne emlékeznék az annyszor emlegetett zöldeskék fényű Hope-gyémántra, amelyik minden gazdjára nagy szerencsétlenséget hozott? Azért is akadt annyi gazdája s gyorsan adták tovább. De ezzel szemben annál kívánatosabb volt a Golconda-gyémánt, amiről a világ száz évvel ezelőtt vett tudomást, amikor egy Azon Barbara nevű angol egy bennszülöttől megvásárolta. A hatalmas kő, aminek az értékét nem is tudta méltányolni a bennszülött, nyers állapotban 50.5 kárat nyomott. Az angol nem csillogási szándékból vette meg a gyémántot, hanem álmot látott s azt a biztatást kapta, hogy nehéz, fájdalmas betegségből akkor fog gyógyulni, ha egy nagy fajsúlyú gyémántot hord magánál. A Golconda-gyémánt csakugyan csodákat látszott művelni a beteggel, mert amióta hordta, jobban lett. A Barbara-családnak ettől fogva mindenben szerencsét hozott a gyémánt. Egyik utód azonban eladta az örökölt gyémántot Armand De Hann párizsi gyémántkiszőrűsnek, aki néhány hónapi munkát rászánt a kőszőrülésre, míg a briliáns ragyogásában előtte díszelgett a drágakő, de tizennyolc karatra lesüllyedt. Azután egy angol pénzesoport alkudott rá, míg az 20.000 fonton gazdát cserélt. Most már Amerikában ütik a nagy dobót mellette élelmes gazdái, hogy a Golconda nagy szerencsét hozó ékkő.

Annai bizonyos, hogy a legrégebb korszaktól fogva a drágakövekhez és igazgyöngyökhöz babonák fűződtek s ezekben végtelenül hitték tulajdonosaik. Az általános felfogás szerint is már az ókorban például az ametisztet, ezt a violaszínen játszó, szépséges s elég ritkán viselt ékkövet a görögök az ittasság ellen viselték. A gyémántot eleinte csak írónak használták, mert nem tudták csiszolni. Az opálról régi babona, hogy szerencsétlenséget, az igazgyöngy pedig könnyeket hoz. Ezzel szemben az aquamarinról azt tartották, hogy szerencsét jelent viselőjének, míg a sárgafényű topáz jóbarátokat vonz körébe. A krizoprász enyhe zöld kővéről is azt állították, hogy a barátságot és a szeretetet megerősíti. A türkiz zöldek kék kővé tékonykodóvá teszi viselőjét, azonfelül jólétet biztosít. Ezt a követ különösen szívesen viselték a Lajosok fénykorában, Párizsban.

Érdekes az ékköveknek a hónapok szerint való jelentősége is. Január kőve a vérszínű gránát. A gógós nagyurak, a

régi magyar oligarchák ruhatárában elég gyakran szerepelt, hacsak nem azért, mert a hatalom, a siker és a munkában végzett jó eredmény varázsát remélték tőle február. Február hónapja az ametisztet kedveli s azok, akik februárban születtek, rendszerint szeretik is ezt az orgona- és violaszín között váltakozó előkelő ékkövet, mert lelki békét, megelőgedést ajándékozik a hívőnek. A veszedelmes március, a tavasz rügbontó hónapja a turmalinnal kínálkozik, mert ez becses talizmánt nyújtott a betegségek ellen. Igazságkeresők, akik sorsok és életek felett döntenek, szívesen viselték az április kedvencét, a kékfényű safirt, ami gyakran ott csillogott a bírák ujján, mint az „igazság kőve”. Az akácillatos bódító május talán sok szerelmesnek zavarta meg a nyugodt ítéletét s hogy az ellenszert is megtalálják rá, szívesen viselték május követ, a búvós, zöldtűzű smaragdot, hogy a feledékeny ségtől és kísértésektől megóvják őket. Óregurak, dámák legszívesebben viselték a békét, nyugalmat, zavartalan megelőgedést és bölcseséget biztosító, félig áttetsző égszínké kalcédont, június ajándékát. Fiatal lányok, menyasszonyok ékkövek helyett július kedvencét, az igazgyöngyöt viselték leginkább, mert ez jelképezte a szüzességet és tisztaságot. A háborúba vagy párviadalra készülő lovagok, harcosok s más kalandos vállalkozásokba bocsátkozó nyugtalan szellemek szívesen tűzték magukra a pirosan csillogó karneolt, mely a vércseppe is emlékeztette őket. Különösen augusztus havában tulajdonítottak neki búvós erőket. Fejedelmek, hadvezérek, királyok ékköve a szeptemberi rubin, mely hatalmat, dicsőséget, győzelmet hozott gazdjának.

Óregedő férfiak és nők, vagy csendben elvonult egyének különösen a középkor babonáitól merítve, szívesen viselték az ősz drágakövet, az október vednőksége alatt álló onixot, mert biztosak voltak benne, hogy szerencsétlenségtől, betegségtől megvéd s a boldog házasságot kinyújtja a legvégsőbb kor határáig. November hónapja már lemondást sugall s hogy erre állandóan figyelmeztessen, a krizolitot nyújtja a benne hívőknek. Ennek az ékkőnek a viselése segít a biztatásban az önuralmat, a magunk felett való győzelmet s erőt adott legyőzni a világi hiúságokat. A krizolitot különösen régi, egyházi kegytárgyakon találhatjuk meg. Ma már csak muzeális emlékek. Különös, hogy a december havában divatos ékkőről, az opálról mily ellentétes babonák keringenek. Sokan félnek tőle, mert szerencsétlenséget tulajdonítanak neki, de a decemberi szülöttek megtörték e babonát, mert azoknak meg éppen szerencsét, reményeséget, vigaszt hoz ez a sok színben vibráló titokzatos ékkő.

Az opálról még az a hit is elterjedt, hogy viselője befolyással van a színére s azért egyiknél sápadtabb, a másiknál tüzebb csillogást kap.

Hol van az a kor, amikor idő- és pénzmilliomosok ilyen különös misztériumokban kerestek szórakozást? A csillogó valódi ékszerek divat szempontjából mindenesetre elvesztették régi jelentőségüket. A mult már csak kísérteni jár s az új idők felszínre vetették a sok pótszer között a pótkészerek kétes értékű hamis csillogását. Kortükör ez a rőt csillogás. Ma már nem szégyen az arany helyett rezet, az igazgyöngy helyett felfújt üvegolyagot, a drágakövek helyett pedig színes üveget viselni, melyet a vad törzsek már rég megállapítottak. Egyes afrikai bennszülött törzsek a tengeri kagyló tört cserepét többre értékeli minden briliánsnál s fizető eszközük is ez. Korunk ötvös-művészei és hamisítséggyárai szédületes technikával készítik a műékszereket s vagontételekben szállítják. Ezekhez babona sem fűződik. De nem köti gazdjához a régi tradíció sem. Nincsenek hozzájuk régi nemzedékek álmai, vágyai, nincsen története, sem multja, sem jövője. Filléres aruházakban mindenki megveheti s örömmel viseli, míg csak meg nem unja. Könnny, vér, imádság, sóhaj, szerencse s balszerencse, siker és kudarc nem fűződik hozzá. Nem fogják páncélszekrényekben őrizni s tradíció nélkül hullanak bele a viceházmester lim-lomos kosarába. Talán jobb is így?!

Hatrészes szoknya, végigbólt kosztümkabáttal, 4 zsebbel. Alatta világos ingblúzzal. Szabásminta és kötésleírás rendelésszáma 2267, ára bérmentve I P 20 fillér.

Egy szép napon sugárzó arccal lépett be a szobába:

— Kitűnő ötletem van!...
Csönd állott be, mélységes, jelentőségteljes csönd.

— Talán nem hiszi? — kérdezte megbántottan. — Az ötlet akkor is kitűnő!

— Ennyi önbizalom lefegyverzett.
— Nos? — érdeklődtem behódolva.
— Elárulja, hogy miről van szó?

Nem árulta el. Szünetet tartott, mint az orfeumi zenekar a nagy jelenet előtt. Lélekzetemet is visszafojtottam, úgy várakoztam.

— Baromfi fogok nevelni!... — lehelte.

Ezt nem vártam. Ajkbiggyesztve gondoltam az utolsó születésnap megelégedésekre. Cipősámfa, teamelegítő, salátakanál, milyen gyerekes és komolytalan ötletek ezek a maihoz!

— Baromfit — mondogattam sápadtan, — baromfit.

Ugy érezte, bővebb magyarázattal tartozik és a tartozást rögtön le is rótta:

— A főjegyzőné is nevel, az állatorvosné is... Méregdrága ma a baromfi... Nem is hiszi, mennyit fognak spórolni!... Az udvarban jóformán semmiből fölnevelődnek!

— Azt hiszi? — kérdeztem bizalmatlanul.

— Az a pár szem kukorica, amit fölcsipkednek, igazán nem számít!

Az érveknek ilyen nehéz ütegei ellen nem sokáig tudtam ellentálni, kitétem a fehér zászlót.

— Győzött!... — sóhajtottam bágyadtan. — Neveljen!

Eddig, ha nevelésről volt szó, Rousseau-ra, Rotterdami Erasmusra, Natorpra, Paulsenra, Lockera, Comeniusra és más nagy nevelőkre gondoltam, most prózaibb, kevésbé szellemi területekre kényszerítet:

— Hát akkor adjon pénzt! — mondta.

A nyitány nem tetszett.

— Mennyit? — kérdeztem komoran.
— Milyen összegre gondol?

Eltűnődött. Meg kell hagyni, nem hamarkodta el a választ. Összeadott, kivont, szorzott, osztott. De csak egészekkel dolgozott, a törtéket elhanyagolta. Végül hosszas tusa után kimondott egy számot. Egészen bátran mondta ki, a szeme se rebtent hozzá. Ne kereljünk, csillagászati szám volt!

— Maga csak tréfál — jegyeztem meg reménykedve.

Tenyerét várakozóan kinyújtotta, ez volt a felelet. Nemzetközi jelbeszéd ez, mindenhol megértik.

— Tényleg sokat spórolunk? — kérdeztem óvatosan.

— Rengeteget! — biztosított. — Rengeteget!

Mit tehettem? Tárcámba nyúltam és egy vértanu mosolyával szedegettem ki belőle a papirokat.

— Kösz! — mondta röviden (Atyja távirás volt.) — Kösz! — mondta és a kötényébe épített kis bánya elnyelte a zsákmányt.

Minden búcsú fájdalmas, ez is az volt. A fájdalomat legfeljebb a viszontlátás reménye enyhítette.

Éjjel azt álmodtam, hogy fűszerekkel, elefantcsonttal és aranyporral megarakott hajóimat kalózok támadták

meg. Csak akkor könnyebbültem meg, amikor eszembe jutott, hogy soha nem volt aranyporom.

Másnap hetipiac után kis kanáriszerű lények futkosnak az udvaron, éktelen, szünni nem akaró csipogással.

— Aranyosak!... — áradozott. — Mondja, nem aranyosak?

— De! — egyeztem bele előzékenyen. — Bár a hangjuk...

— Tudtommal nem operanékesekre adta a pénzt! — mondta szárazon.

— Isten ments!... Nem azért mondom!... Az Operába talán megfelelőnek, de házi használatra egy kicsit mintha hangosak lennének. Nem gondolja?

Ebéd közben kiabálók Karolinnak: hozza fel a bort és szódát a pincéből. Karolin azonban nem jelentkezik. Ő válaszol:

— Karolin nincs itthon!

— Hát hol van?

— Berbecset szed.

— Mit szed? — kérdeztem ijedten. Azt hittem, rosszul hallok.

— Berbecset! — ismételte.

— Mi az a berbecs?

— Nővény.

— Berbecs, berbecs... Soha nem hallottam a híret!

— A baromfi nagyon szereti.

— Ahá! — szóltam megnyúlt orral. — Ahá!... — És már komoran színezgettem a jövőt, amelyben Karolin, ha keresem, állandóan berbecset szed.

Mivel szenvedélyesen szereti a rendet, nap-nap után pontosan feljegyezte, mennyit adott ki eleségre. A faskamra fala volt a notesza. Kukorica, vörösliszt, kukoricadara, korpá, ilyen és hasonló szövegek díszlettek a frissen meszelt fehér felületen.

— Minek ez a kettős könyvvitel?

— Minek, minek! — válaszolt fölényesen. — Ha nem vezetek följegyzéseket, honnan tudjuk meg, hogy mennyit spóroltunk?

Tényleg. Erre nem is gondoltam.

Teltek, múltak a napok. Egy délután, a nagy almafát tisztogatom éppen, amikor furcsa szöveget hallok.

— Karolin! — hangzik a bodzabokor mellől. — Ássa csak el azt a három kacsát a kertben!

— Mért ásná el? — kiáltottam le a létráról. — Micsoda képtelenség ez? Eleven elmetelni szegénykéket! — És olyan szenvedélyesen hadonásztam a magasban, hogy csaknem elvesztettem az egyensúlyt.

— Nem elevenek... — szólt csüggetően. — Kiszenvetked...

A halálhírek, sajnos, mind gyakoribbak lettek s ha egy kegyeletes kéz rózsát ültetett volna a jobbléte szenderültek sírhalmaira, ma már egész rózsáliget illatoznék a kertünkben.

De ne legyünk méltánytalanok: az élők viszont szépen serdültek, tollasodtak. Nem csoda. Ahova Karolin lépett, ott nem nőtt több berbecs. Délben én terítettem, mert Karolin mérföldekre elzarándokolt berbecsért és jóformán csak aludni járt haza. Evőeszközét smirgliztem, kilincset fényesítettem. Megadással türtem, hogy kötényt kössön élem és a mosogató elé állítson.

De így se boldogultunk.

— Segítség kellene! — úgymond. — Hiába, nem győzzük egyedül a nevelést!

— Nem baj! — szóltam könnyedén. — Majd írok Svájcba, ott elsőrendű erők kaphatók. Hiszen futja! Eleget spóroltunk!

Ő azonban mindössze egy kis pászorlánykát fogadott fel, aki anélkül, hogy erre kötelezettséget vállalt volna, egy-két állatot mindennap lelkiismeretesen elvesztett.

A faskamra egykor hófehér fala csak úgy feketélt már a följegyzésektől. Előbb széket, később már létrát állított a falhoz, hogy a napi kiadási tételeket elkönnyvelhesse.

Noha a piacról szüntelenül érkezett utánpótlás, a létszám mindegyre apadt. A temetési szertartások úgyszólván napirenden voltak. Egyetlen verőfényes napon tizenketten vettek búcsút az életéről. Kár, hogy nem kaptunk rezesbandát és így az elköltözőket nem kísérhették méltó pompával a kietlen tömegsírba.

De hagyjuk a holtakat, beszéljünk az élőkről. Ezek élték világukat. Kicsitpék a hagymát, felfalták a muskátlit. Ha az udvaron, vagy a kapuszímben étkeztünk, az asztal alá bujtak és megették a cipőperlitmet.

Szakértelme és hozzáértése szinte félelmetes volt már! Nagy mosóteknőt ásott a földre, hogy a kacsáknak legyen hol fürödniük. Debuliné mesélte a piacon, hogy ez milyen jó. Egészen korszerű uszoda volt, csak a zuhanók hiányoztak. A kaszinó megnyitását csak a jövő évadra tervezte. A játékbank hiánya ugyanis egyelőre csak kevéssé volt érezhető.

Két-három napig élénk fürdő- és strandélet folyt. A negyedik napon azonban végzetes szerencsétlenség történt. Egy szépen fejlett, nem is rántani, hanem már paprikásnak való csirke a hullámsírban lelta halálát.

Sírva borult a vállamra.

— Nézze, adok egy jó tanácsot — vigasztaltam. — Rendezzen be még egy teknőt, de kevesebb vízzel és akasszon fölé egy táblát: „Nem úszóknak!”

— Igaza van! — ujjongott. — Ez kitűnő lesz!... Az abcécre majd maga fogja megtanítani őket.

Csakhamar új veszedelem tűnt fel a látóhatáron: az udvaron nap-nap után kitéptett tollak, lerágott csontok hevertek. Karolin megfigyelése szerint a szomszéd macskája volt a bűnös. Mit csináljunk? Napokig töltött revolverrel strázsáltam a ketrecek körül. Végre megpillantottam a tolvajt. Nagy, vörös macska volt, leopárdhoz hasonló.

— No most megvagy! — mondtam magamban. Kinyújtottam a karom, céloztam és — bumm! — holtan fordult a szemétdombra a legkövérebb kacska. A macska a háztető gerincén sétált. Gúnyosan mozgatta a bajuszát és röhögött.

Az áldozatot magam földeltem el, nehogy ő észrevegye.

Körülből egy hét telt el a szomorú kimenetelű vadásztény óta.

Ma megint a baromfiudvarban sétáltam és meglepődve vettem észre, hogy a faskamra fala újra van meszelve. Sejttem, hogy mért. Maguk is?

A fal tiszta volt és fehér, mint egy ív miniszterpapír.

Igy van ez!

Most már soha, de soha nem fogom megtudni, mennyit spóroltunk!

Farkasok

Irta Bántfy Miklós

Egy vaskos kötetre való elbeszélést fogtak össze a *Farkasok* címmel. Csupa friss írás. Csupa egyéni figura. Hús és vér emberek, akiknek modellje él, vagy élt valamelyik korban, valahol. Nem sablonfigurák, nem számlálatlanul megírt, csömörig ismert emberek mozognak, tesznek-vesznek, beszélnek ezekben az elbeszélésekben, hanem érdekes alakok, akikkel ami történik, szintén új, friss történet. Rengeteg színnel dolgozik az író. S a legkülönfélébb hangulatokkal. A tragikus komorságtól, a gyönyöröző jókedvig óriási skálán zúg ez elbeszélések hangja. A nyelvezete pedig Erdély magyar beszédének izességét és egy nagy kultúrájú író szögazdagságát egyesíti. Ennek a könyvnek stílusa szípkörkék a szépségtől. A történetek érdekessége pedig nagy erővel fogja meg az olvasó érdeklődését.

Mi és mások

Irta Bognár Ceell

A legérdekesebb témáról szól a könyv. Arról, hogy mi van az emberben, abban az emberben, amelyet nem látunk: a belső emberben. Kutatja a rügek, amelyek érzéseinket, gondolatainkat formálják, cselekedeteinket befolyásolják. A tudatalatti világ ködös birodalmába száll le az író és hallatlanul érdekes anyagot bányászik ki és hoz csodálkozó szemünk elé. Ha elolvassuk a könyvet, sok olyasmi világszodik meg előttünk, mely előtt eddig értetlenül álltunk. Hogy ízelítő adjunk a könyv gazdag anyagából, bemutatunk néhány fejezetet. „Ami két embert összekapcsol.” „A pénz és az idő.” „Az időjárás és éghajlat hatása az emberre.” „A boldogság.” „A férfi és a nő.” „Hogyan bánjunk a gyermekekkel.” „A gatlások.” Mind-egyik fejezet gazdag bőséggel beszél a választott témáról és mindegyikből sokat tanulhatunk. Mély és komoly dolgokról dícséretes könnyedséggel beszél az író, hogy nemes cálját az emberek felvilágosítását elérje. Megdöbentő őszinteség nyilatkozik meg a könyvben. Nem egyszer visszahökken az olvasó a sorokba foglalt leleplezések-től. „A rossz ember lélektana” című fejezetben például ezt írja az író: „De Maistre azt mondja, hogy ő nem ismeri ugyan a gazembereket lelkét, de ismeri a tisztességes embereket és az valami szörnyűséges. Valóban azoknak a lelkében is nagyon sok rosszindulatot találhatunk, akiket általában kifogás-talanoknak szoktak minősíteni. Sőt még azoknak lelkében is rejtőzik itt-ott némi gonoszság, akik más tekintetben jók-nak mondhatók. Meglepő, hogy az ember lelkében a jónak és rossznak milyen csodálatos keveréke található. Ugyan-az az egyén lehet nagylelkű, önzetlenül

KÖNYVEKRŐL

fáradozhatik mások érdekében és viszont egyes esetekben lelkiismeretlen rosszindulattal avatkozik bele embertársainak életébe.” Könyörtelen tükör ez a könyv. Aki azonban szereti az igazságot és keresi azt, az szívesen néz ebbe a tükörbe és nagy haszonnal olvashatja e könyvet.

A gyermekrabló

Irta Jules Supervielle

Supervielle a modern francia irodalom nálunk kevésbé ismert tagja. Érdekes tehetség. Már témáival is merészen letért a francia irodalom általánosságban ismert útjáról. Azokat az embereket, akiket ő szerepeltet, nem találjuk a francia művek alakjai között. Itt van például legújabb könyvének főhőse, Bigua ezredes. Marcona férfi. De csak külsőleg. Lélektelen egy jólnevelt kislány érzékenysége és ill-domossága jellemzi. Szinte hímposztó lélek. Hazájából, Dél-Amerikából, nagy népszerűsége miatt kénytelen elmenekülni, mert a kormányzó politikailag féltékeny rá. Párizsban telepszik le, feleségével és négy cselédségével. S mert orvosi megállapítás szerint, gyermekük nem lehet, a gyermekkedvelő ezredes úgy segít a hiányon, ahogyan tud: rabol gyermeket. Gyöngédebb szívű és tisztább célú rabló nem járt még a földön. Rablása, tulajdonképpen karitatív cselekedet, mert az elrabolt gyermekeket komor, boldogtalan otthonokból emeli ki és helyezi az ő gazdagságának kényelmébe. S talán boldog is lenne a rabló és az elrablottak, ha az egyik rabolt gyermek szerelmet nem ébresztené az ezredesben. Ez az érzés aztán sok galibát okoz, mert az erkölcsös ezredes fut ez elől az érzés elől. Helyesebben lélektelen fut előle, de fizikailag néha feléje megy. Jó sorsa azonban segíti és megmenekül attól, hogy jócselekedetét botrányos kilen-gések szennyeivel bemocskolja. Sokszor kétkedve nézzük ezt a magas katonai rangot viselő regényhőst. Létezik ilyen valóban? Akkor kapunk választ kérdéseinkre, amikor Bigua ezredes és nagy-számú rabolt gyermekei, még nagyobb számú cselédsége és alázatos és engedelmese felesége, Desposoria vissza-hajóznak Dél-Amerikába. Ott kitudó-dik, hogy Biguaék családjára indián vérből fakadt. A lelki puhaság, gyön-gédség, a tiszta erkölcs nagyrabecsü-lése hát innen szívódott modern alak-jukba. Itt, Braziliában, aztán még sok bonyodalom zavarja az egész Bigua-család életét. De végül is elcsitulnak a felvert hullámok és Bigua ezredes visszazökken a feddhetetlen élet tala-jára. A nevelt leány pedig, természete-hez illően, kalandból kalandba sod-ródik és e kalandok forgószelén végkép tovatűnik. A különlegességeket ked-velő olvasók nagy élvezettel olvashat-ják ezt a könyvet. A szép fordításért Rónay György érdemel dícséretet.

Ami bennünk ég

Irta S. Sovány Mária

Új író első könyve. Amit mond, nem csap meg újszerűségének erejével. Inkább az, ahogyan mondja. Elbeszélő stílusa aprólékos. A végtelenségig részletez. Szinte nagyító üveggel néz mind-ent és mindenkit. Az arcokon a tág pörusok is látszanak s a hangya elefánt-nagyságúra nő tekintete alatt. Emiatt aztán tempója lassúvá válik, mondani-valója terjedgőssé. S nemegyszer meg-történik, hogy az írónak túlérdekessé lesz egy-egy jelenet, esemény, látvány, viszont az olvasó türelmetlenül lapoz tovább, hogy ilyen erőszakos gyorsí-

tással tudjon meg újabbat a regény-alakok életéről. A téma néhány szóban elmondható: egy csinos szegény fiatal lány, azt képzelve, hogy tüdőbeteg, fut szerelmese elől és nem szerett férfiakkal akar házasságot kötni, hogy ha már boldog nem lehet, legalább családján segítsen egy anyagilag jó házassággal. Végül kitudódik, hogy egészséges és ekkor a szeretett férfival indul el a boldogság felé. Nagyon sok mellékszereplőt zsúfolt a regénybe az író, mintegy ő is érezte, hogy a téma vékonysága megköveteli a sok szerep-lőt, hogy legalább azok megismeret-ésével szórakoztassa az olvasót és töltsen ki majdnem húsz éves regényének lapjait.

Megjelölt évek

Irta Nagy Méda

Nőírók különösen gyakran esnek abba a hibába, hogy a szerelmet túl-ságosan nagyfontosságúvá, minden-ten túlnövelő teszik. Így olyan lesz műkük, mint az elszótt vagy agyon-cukrozott étel. Az a nélkülözhetetlen fűszer, ami nélkül jó étel el sem kép-zelhető, a szerelm, amely a legritkább esetben hiányozhat egy ember életéből, ilyképpen túlméretezett lesz, ránehe-zedik súlyával mindenre és bizony agyonlapít maga körül mindent. A ke-vesebb több lett volna, mondhatjuk ilyen beállítású történetre. Nagy Méda regényében is túl nagy hangon szól a szerelm. Bakfistól felfelé minden nő-nemű lénynek az irányítja regény-ben az életét. Olyan erő árad szét, hogy már csak a nagymamáig nem ér el. A többi nő viszont kesereg, jajgat, sikong, kivédhetetlen csapásai alatt. Egy mentésge azonban van az írónőnek: az életben is így van az átlag nőknél. Elkaptja őket egy fel-gyülő érzelem és aztán se látnak, se hallanak és sokszor egész életük bol-dogságát, munkájuk értékét fizetik árul botoságukért. Különösen nőolva-sóinknak ajánljuk ezt a regényt: okulásul.

Képes gyermekújság.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én

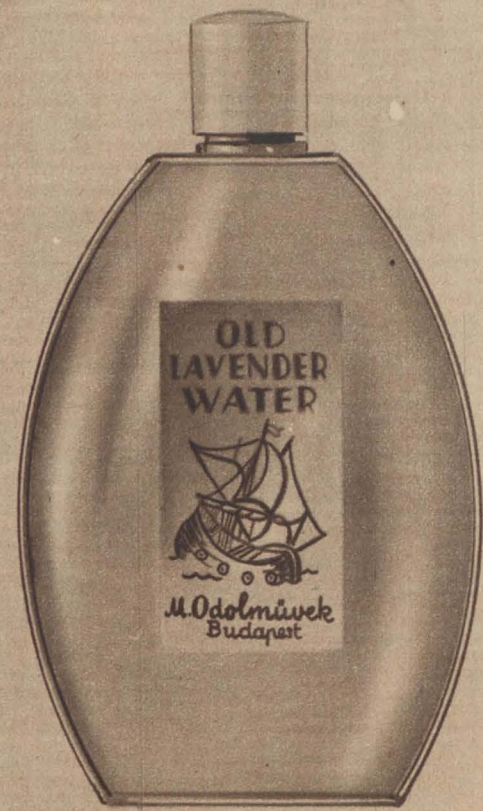
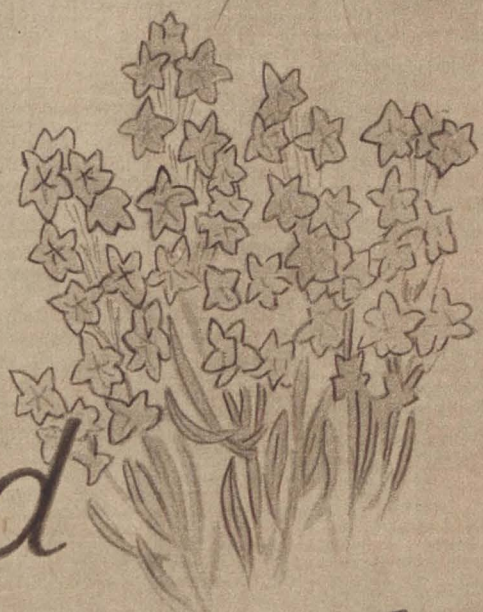
Kiadja a Magyar Népművelők Társasága, Budapest, VII, Dohány-utca 12 sz.

Egyes szám ára 26 fillér.

Kapható minden újságárusnál.

Kérjen mutatványszámot!

D. SZABÓ

Old
Lavender Water
kölniviz

KÉSZITI: M. ODOL MÜVEK BUDAPEST

Élet 1942. Érdekes gondolatok. Bizonyára ír majd egészen kifogástalan is. Miért nem próbálkozik hetilapoknál? Ott több hely van.

Vadvirág. Igaza van. A kedves apró figyelmességek hozzáartoznak a barátságához és szerelméhez. Mintegy ezek bizonyítékai a szív érzéseinek a látható világban. Nem lehetne valakinek gyöngyében figyelmzetni azt a kedves fiatalembert, hogy virágok és finom cukorkák is vannak a világon és hogy igen illenek a fiatal hölgyekhez?

R. M. A család akkor tud jól boldogulni, ha minden egyes családtag megteszi a kötelességét. Tehát dolgozik, a keresetet hazaadja és közös célokra fordítja azt. Édesapja helytelenül cselekszik, amikor hűzödzik a munkától. Ma nehézség a megélhetés. Férfiember ne ténlenkedjen ilyen időben. Különösen akkor ne, ha két gyermek is áll gondoskodása alatt. Helyesen teszi, ha a kicsit nem adja ki. Ma jobb otthon, mert otthon mégis több a szeretet, az összetartozás érzése, mint idegen helyen. Nem lehetne valamilyen otthoni munkát szerezni a gyermek és esetleg édesatyja részére is? Nem írta meg, hol laknak. Ha Budapesten, akkor itt sok egyesület akad, ahova támogatásért fordulhat. A támogatás alatt azt értem, hogy segítik elhelyezkedni.

Aki gyermekek mellé óhajt menni, végezze el a *Kisanyák iskoláját*. Jelentkezék a következő címen, levelben vagy személyesen: Balogh Mária igazgatónő, Budapest, Bimbó-utca 3.

Csalódás. Sajnáljuk. De most hozták tudomásunkra, hogy a Nemzeti Munkaközpontra csak tagjai részére közvetít állást. Részünkre is csalódás volt. Levelének befutó részében írt kérdésre azt válaszoljuk, hogy ne iratozzék be.

Tájékoztalán. Ebben az ügyben csak illetékes tényezők adhatnak érdemleges tanácsot. Forduljanak kérem az árvaszékhez, díjtalanul adnak ott felvilágosítást. A mi véleményünk szerint nem kell kiadni a két gyermek jussát, csak a szülők halála után.

Reális álmódoszó. Nyugodtan felolvashatja a barátainak. Kedves írók.

Nekem a boldogsághoz nincs jogom. A nagyon fiatal emberek sokszor kívánják a halált, ha — szerelmi bánatuk van. Pedig rosszul teszik, ha a halál után sóhajtoznak. Eljön az ügyis mindenki számára. Miért kell siettetni az időt? Örüljön, hogy ép, egészséges, fiatal és állása is van. S próbáljon kicsit rátrátósnak lenni. Hát a maga részére csak egyetlenegy fiú létezik? Aki okos, csinos, annak nem kell kétségbeesni. Jön majd az útjába olyan fiatalembert, aki miatt nem kell keseregnie. Jegyezze meg, kedves keseregő kislány, hogy nagyon sokszor a keseregés után érkezik meg a boldogság. Csak türelmesen ki kell várni.

Megbántam. Meg is kellett bántania. Sajnos, hogy a megbántást nem tudja meg nem történtté tenni. Nagyon elhibázott cselekedet méregből megmondani jól a másik embernek. S még ha valamit elkövetett cselekedetért mondta volna meg jól. De azt hanyortagatni valakinek, hogy hibás!!!? Csúnya dolog! Ami pedig a közmondásról, nem igaz. Ha valakinek testi hibája van, az nem kellemes, de független az illető értékétől és jóságától. Higgye el, nagyon sok testileg hibátlan embernek a lelkén van púp, vagy lelkileg biceg, ami nagyobb baj. Ha már bocsánatot kért, tovább ne beszéljen a történetéről. Ahányszor előhúzná, annyiszor feltépné a szavaival okozott sebet. Mások pedig gondolja meg, mit mond.

Gyűrűk Jolán, Békéscsaba. A baborta készítése a következő: 4 tojás sárgáját habosra keverünk 25 finomra törött kockacukorral, 25 deka fehér babot megfőzünk és szitán áttörünk és hozzákeverjük a tojás-cukor keverékhez. Teszünk bele még bőven mért 3 evőkanál finom morzsát és végül a négy tojás fehérjének kemény habját. Zsírozott és morzsával megszórt tortasütőben megsütjük. Ha kihűlt, két vagy három részre vágjuk és krémmel megkenjük, összeállítjuk, a tetejére is krémet kenünk, de vékonyan és ostaymorzsával beszójuk. Fél díokkal vagy mandulával díszítjük. A krém: 10 deka vaj, 10 deka cukor, habosra keverve, 10 deka diót, vagyogyorót megdarálunk, egy deci forró tejjel leforrázzuk, ha kihűlt, a vajcukorral jó sokáig keverjük, míg hófehér nem lesz. Nagyon izletes.

A Színművészeti Akadémia címe: Budapest, Rákóczi-út 21.

Második feleség. Megdőbbenve olvastam levelét. Nemesak a panaszok miatt, hanem a keserű önvád miatt is, mely soraimból valóságilag kikökögött. Kevés írást kaptam még, amelyben a levél írója önmagát annyira hibáztatta volna, mint Ön, uram. Sajnos, a bánat késő. A jó feleség, aki szerette Önt, aki gondját viselte, aki kellemes, tisztá thont adt Önnek, meghalt. Amint levelében írja, a bánat is sietteté halálát. Ön elvette feleségül azt a nőt, akivel már első felesége életében is jóban volt. S ezután következett be a csalódás, vagy amint Ön írja, a bűnhődés. A második asszony csak addig volt jó, míg el nem vette. Az esküvő után rövid időre már nem törődött sem a háztartással, sem Önnel. Dologkerülő, szórakozás után futó, felületlen nő lett a nemrég még kedves, alkalmazkodó és dolgoznak látszó asszonyból. Ön most szánja-bánja első feleségével volt viselkedését. Ha lehetne, kikaparná a sirtóból és őszintén siratja ellene elkövetett bűnét. Mit lehetne tenni, ezt kérdezi tőlem. Nem sokat. A cselekvés a második asszony kötelessége lenne. Az, hogy előnyére megváltozott, hogy igazi feleség, kötelességtudó háziasszony legyen és Önt érdeme szerint megbecsülje. Ebből a rovatból nem tanácsolhatom Önnek, hogy váljon el. De azt igen, hogy amennyiben második felesége a legemebb háztartási munkákat sem végzi el, nem főz, nem takarít, nem tartja rendben a holmijait, hazaküldheti őt az édesanyjához, anyai időre, amíg megtanulja, mint kell egy feleségnek és háziasszonynak viselkedni. A feleségi szerep, nemcsak eltartást jelent a nő számára, hanem kötelességet is ró rá. S ezeket a kötelességeket beszűkített kérdés a lehető legkifogástalanabban elvégezni. Ezt kellene azzal a második feleséggel megértetni.

Törökív. Amint olvashatja e rovatban, legjobb tudásunk szerint igyekszünk olvasóink kérdéseire felelni, útbiztosítást, tanácsot adni. De állászerzéssel egy szerkesztőség nem foglalkozhat.

Hova forduljak? Oda, ahol eddig vásárolt. Régi bevétől a lehetőség szerint kiszolgálják ma is. Olyan árut azonban, amely kifogyott, senkinek nem adhatnak el.

Somfay Margit

Szerkesztői üzenetei.

Az olvasók köréből nap-nap után egész tömeg olyan kérdés érkezik, amely levélből válaszra szorul. — Csak olyan levelekre küldünk választ, amelyekhez mellékelve van a megfelelő levélbélyeg. — A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: A „Párisi Divat” szerkesztőségének Budapest, VII, Dohány-utca 12. Felvilágosítást kérek.

Szomorú asszony. Dicséretes a felfogása, hogy a mai időkben nem akar mulatni, felesleges dolgokra költeni. Ideális anyának mutatkozik írásából. De mint feleség, mint nő — azt hiszem — nem elég ügyes kézzel vezeti a dolgokat. Bátoratlan? Tízéves házasságot után igazán vannak jogai. Azt ajánlom, nyitlan és határozottan beszéljen arról a sérelemről, mely őt éri. Ezzel nemcsak önmagának tartozik, hanem a férjének is használ. Mert az az élet, melyet férje most folytat, anyagiilag és erkölcsileg lejtőre juttatja őt. Vissza kell őt tartania. A szerkesztői üzenetek rovata sajnos, nem elég terjedelmes ahhoz, hogy bővebben írjak, milyen módon tartva vissza férjét a zülléstől. De egy okos, ügyes nő, a boldogságáért aggódo feleség hamarosan kitalálja azokat a módokat és eszközöket, melyekkel a férjére hathat. Legyen mindig rendes, csinos, kedves, legyen a háztartás és gyermekeinek gondozása terén kifogástalan. Aki aztán ilyen hibádküli asszony, annak lehet beszélni, sőt az még parancsolhat is, ha úgy fordulnak a dolgok.

Jánovszky Zsófia, Medgyesegyháza. Tudomásul vesszük, hogy az ön neve alatt, egyik barátjánál az ön tudtán kívül küldte be a kérelmet, melyet mult számunk szerkesztői üzeneteiben közöltünk. Nagyon rossz szolgálatot tettek ezzel a többi előfizetőnek, mert ezentúl — okulva ezen a megtevészetesen — semmiféle hirdetését nem tesszünk közzé.

Nagyvárdai kislány. A tanárokról mondják, hogy szórakoztattak. Az ön udvarlója azonban felülmúlja a legszórakoztatóbb tanárt is. Rosszakarát semmiesetre sem lehet a téves címzés. Az emlékezetes rossz az illető fiatalemberek. De ezen könnyen segíthetne. Vegyen egy kis noteszt és írja fel helyesen az ön nevét és címét és akkor ezentúl — legalább is — levélcímeke terén nem lesz baj, sértődés. S egyébként milyen ez a szórakozott ifjú? Erről nem írt. De tekintve, hogy betégre, hogy még sok mindent kérdez majd tőlem, hát hérem, írjon majd bővebben erről a címeket rosszul írt fiatalemberről.

B. P. Sajnos, nem tudok kérdésére felelni. Teljesen idegen vagyok a tánczene bírodalmában. Leghelyesebb, ha betelefonál valamelyik nagyobb kottaüzletbe és ott kér felvilágosítást.

A Kékkeresztés ápolónővérek tanfolyamára most kell jelentkezni. Feltételek: 18—36 év közötti kor, legalább 4 középiskola. A kérvényhez melléklendő: keresztlevél, vagy születési bizonyítvány, legutolsó iskolai bizonyítvány, egy papi ajánlás és sajátkezűleg írt életrajz. A végzett növendékek azonnal állásba kerülnek. *Nyugdíjas állás!* Cím: Márta Ápolónő Egyesület Szék-háza, Budapest, Esterházy-u. 44.

Jelige nélkül. Szomorú levelében nem írt jeligét, de remélem, megtalálja e sorokat. Nagy részvétellel olvastam panaszokodat. Valóban nagy fájdalom lehet, ha olyan a viszony maguk és édesanyjuk között. Hogy mit tegyen? Az lenne megoldás, ha olyan állásba kerülhetne, ahol lakást is kapna és így megmenekülhetne az otthonától, melyben — amint írja — csúnya, megalázó szavakat kell állandóan hallania. Mondja kedves, magukban nincs hiba, amely esetleg kiváltja azokat a csúnya szidalmakat az édesanyjukból? Most arra gondolok, hogy amennyiben mégis hibásak maguk is, az édesanyjának joga, sőt kötelessége a gyermekeit korholni, büntetni, szóval javítani. De az ilyen javítás ne történjen trágár szavak kíséretében és durva ütlegetés között. Vallásos az édesanyjuk? Mert ha igen, akkor volna remény, hogy elhagyja furcsa nevelési módszerét. Kellene valakit keresni — idősebb rokont, ismerőt, vagy esetleg egy papot, aki jóakarattal beszél az édesanyjukkal. Ha pedig ez sem hozna változást életükben, akkor két megoldás volna, vagy férjhezmenni, vagy elkerülni otthonról, valahol munkát vállalni. Mért nem írta meg, milyen iskolát végzett, hány éves, akkor tudtam volna tanácsot adni, hol próbálkozzék munkát keresni.

Kéknefelejtis. Az eset világos. A mai viszonyok között reménytelen az összekelésük. Ha pedig barátságáról van szó csupán, az valóban élhet maguk között akkor is, ha ő megússza, ön pedig férjhez megy. Amint soraimból olvastam, a férfit anyagi érdekek — ellátás stb. — is sodorják a házasság felé. S ha olyan meggyőződés ember, mint amilyennek írja, akkor ne csodálkozzék, ha biztos rév felé siet. Lehetséges, hogy őnt talán nagyon is szereti és lehet, hogy ép erős érzelmi miatt fut öntől ellenkező irányba, mert látja, hogy együtt nem érhetik el a házasséget boldogságát. Nos, ami pedig őnt illeti — 22 éves — ne pazarolja szép éveit egy reménytelen szerelemre. Fogadja sorsát úgy, ahogyan adódik. Az étellel azonban úgy sem harcolhatunk. Igyekeztek mással megtalálni a boldogságot. Lehet, hogy nem is lenne nehéz olyan valakit találni, akivel nyugodt szép élete lehetne. Sohasem szabad egy dologhoz, egy emberhez ragaszkodni. Aki nem rugalmas az étellel szemben, aki kemény, mint a kő, az könnyen — ősszétörik.

Mária. Egy 19 éves fiatal lány olvasson értékes szép regényeket, korrajzokat és ha kedveli a verseket, akkor elsőrangú költők költeményeit is. De nem árt, ha háztartási dolgokról írt könyveket is lapozgat. Könyvrovatunkban minden új könyvről beszámolunk. A bírálatokból megtudhatja, mi való magának. A rajongó szeretetet, melyről levelében biztosított — köszönöm.

Tamás T. I. Sziveskedjék valamelyik kottaüzletbe menni és ott felajánlani melódiait. Verseiben szép érzéseket ír meg, de mint versek nagyon győnge próbálkozások még az írásai.

D.SZABÓ

ODOL

SZÁJVIZ

Konyhaművészet

A mostani háborús étrend összeállításában jó szolgálatot tesz a növényhúspótlék. A növényhús 12-féle konyhakerti növényből készül. Ize, tápértéke és fehérjetartalma dúsabb, mint a húsnak és szénhidrát tartalma is meglehetősen sok. A finom készítésnél zsemlyével készítjük és ilyenkor a zsemlyét tejben áztatjuk. Egyszerűbb elkészítésnél a zsemlyét csak vízben áztatjuk meg. A növényi húspótlék 10 dekás csomagokban vásárolhatjuk, élelmiszerüzletekben és elkészítése a következők módján történik. A 10 dekás növényhúsból 2 gramm súlyút 1 deciliter hideg vízzel összekeverjük és addig keverjük, amíg megőrűsödik. Ehhez a péphez 2 vagy 3 darab áztatott, de a víztől jól kinyomott zsemlyét adagolunk és jól elkeverjük. Minden növényhúsporból készült ételnek ez az alapja. Ha nagyobb mennyiségből is készítjük a növényhúspótlékot, akkor is ezt az arányt tartjuk be a készítésnél. A növényhúsból krémleves is készíthetünk a következők módján. Készítünk zöldségleveset és azt vékony világos rántással berántjuk. Ezután egy evőkanál növénylisztet kevés vízzel összekeverünk és hozzáadunk negyed áztatott és jól kinyomott zsemlyét és egy diónagyságú zsírt. Azután az egészet jól elkeverjük és a már berántott levessel felöntjük és egyszer felforraljuk. De használhatjuk hamislevesek készítésénél is a növényhúspótlékot. Ha négy-személyre készítjük a levest, úgy egy evőkanál növényhúspótlékot szórunk főzés közben a levesbe. A növényhúspótlékkal ízesítünk és rántást is megtakarítunk, mert ez sűríti a levest és az ízét is javítjuk a hamislevesnek. Használjuk a növényhúspótlékot főzelékek ízesítésére is. Fele annyi rántást kell csinálni, ha növényhúspótlékkal összekeverjük a főzeléket. Levesbe való betétnek is használhatjuk a növényhúspótlékot. 2 dekagramm növénylisztet megsózzunk és hideg vízzel sűrű péppé keverjük. Azután tejbé áztatott és jól kinyomott fél zsemlyét adunk és ezzel együtt is jól elkeverjük. Majd egy diónagyságú zsírt és egy fél felvert tojást adunk hozzá és ízlés szerint vágott fokhagymát és ezeket együtt jól elkeverjük. Gombócokat formálunk és vagy a levesben, vagy pedig sósvízben kifőzzük. Ezt a gombócot adhatjuk savanyú hús mellé, vagy mártásos húshoz is. De készíthetjük ezen gombócokat önállóan is és ilyenkor tetszés szerinti mártással tálaljuk. Készíthetünk a növényhúsporból galuskát is. Ekkor 2 dk. vízzel elkevert növényhúspótlékot darálva és egy tojás sárgájával elkeverünk, a tojásfehérjét is hozzáadjuk. Ezután evőkanállal kiszaggatjuk és forró vízben vagy húslevesben megfőzzük. Készíthetünk a növényhúsból még pástétot is. 3 dk. növényhúst egy negyed liter vízzel keverjük ki kemény péppé, majd adjunk hozzá tejben áztatva fél zsemlyét. Ezután a zsemlyével együtt jól kidolgozzuk a pépet. Ezután egy nagy főtt burgonyát finomra összetörünk és 5 dk. vaj, vagy megfelelő zsír, egy kevés tört szegfűbors hozzáadásával összekeverjük. Ehhez a pástétomhoz tetszés szerinti körtést adunk, vagy mártással tálaljuk. A növényhúsból tekerest is készíthetünk. Vegyünk 10 dk. vaját 20 dk. lisztet és fél liter tejet, 5 darab tojás hozzáadásával bechamelt készítünk, de ezt a bechamelt sütőpléhrre öntve megsütjük. Ezután a növényhúspótlékot kevés tejjel,

morzsával elkeverjük és a tetejére kenjük, majd összecsavarjuk és tekeresalakban göngyöltjük össze és szeletelve tálaljuk. Bármilyen mártást adhatunk hozzá. A növényhúsból omletet is készíthetünk. A palacsintásütőben tejjel, vagy tejjel elkevert tojást teszünk és a növényhúsból szokásos módon pépet készítenek és a megsült omlett tetejére tesszük. Ezután összegöngyöltjük és tetejét sajttal meghintjük, a sütőbe téve megpirítjuk. A növényhússal készíthetünk rakott burgonyát, rakott káposztát, töltött paprikát, töltött burgonyát, töltött hurkát is. Lecsót is készíthetünk növényhússal, hogy a lecsó közé egy evőkanál növényhúspótlékot keverünk. Növényhússal készíthetünk fokhagymás szeletet is. A növényhúspótlékot a fent leírt módon elkészítjük, majd vagdalt fokhagymával elkeverjük és a húst téglalakú szeletekre formázzuk. Zsemlyemorzsaiba beszórvva sütjük meg. Megsütés után a tetejére is fokhagymát szórunk.

Növényhúsból gombászeletet is készíthetünk. Vegyünk 10 dk. növényhúspótlékot és készítsünk belőle pépet és 10 dk. apróra vagdalt champignon gombával keverjük el. Egy zsemlyét tejben áztassunk, majd jól kinyomva adjuk a péphez, kevés szegfűborsot, sőt keverjük el benne, majd szeleteket formáljunk és forró zsírban süssük ki. Hagymalisztból, paprikából és gombából tejjel hozzáadásával mártást készítsünk, tálalhatjuk galuskával, metélttel, vagy sós burgonyával.

Növényhús, bései szelet. A tejbé áztatott zsemlyét keverjük el növényhúspótlékkal, majd adjunk hozzá 10 dk. apróra vagdalt gombát, kevés törött borsot, sőt, majd szeleteket készítsünk. Lisztbe, tojásba és morzsában megforgatva, forró zsírban rántsuk ki. Burgonyával tálaljuk fel.

Növényhús rizses szelet. Vegyünk 10 dk. növényhúspótlékot és keverjük össze 4 dk. főtt rizzsel. Ezután 2—3 kanál majorannát, kevés szegfűborsot, magyar borsot adunk hozzá és az anyagokat jól elkeverjük. Ezután hosszukás alakra, de nem túlvastag szeletre formázzuk és zsemlyemorzsaiban megforgatva, forró zsírban kisütjük. Bármilyen főzelékre feltétnek adhatjuk, burgonyával és savanyúsággal tálalva.

Növényhús erokette. Növényhúspótlékot finomra zúzott és főtt zöldséggel elkeverjük, majd tejbé áztatott zsemlyét is adunk hozzá, kevés zsírral, szegfűborsal, sóval ízesítjük, majd kis hengeralakokat formálunk belőle. Lisztben, tojásban és prézliben megforgatva, forró zsírban kisütjük, vagy burgonyakörtéssel, vagy savanyúval tálaljuk fel, vagy főzelékre adjuk feltétnek, pedig tetszés szerinti mártással leöntve is tálalhatjuk.

Növényhúsból fasírt. Növényhúspótlékot vízzel a szokásos módon pépet készítenek, ehhez vagdalt vöröshagymát, fokhagymát, sőt, magyar borsot, paprikát adunk, majd nem túlnagy és nem túl vastag pogácsákat formálunk és a pogácsákat zsemlyemorzsaiban forgatva forró zsírban kisütjük. Ezen pogácsákat adhatjuk főzelékre feltétnek, vagy pedig savanyúsággal és burgonyával tálaljuk, de készíthetjük mártással is.

Stefánia sült növényhúsból. A növényhúsból vízzel sűrű pépet készítenek, majd megfelelő fűszerrel ízesítjük és ezen pépből cipó alakot formálunk, hosszú alakra, középebe pedig felvagdalt keményre főtt tojást teszünk és sütőbadagon megsütjük. Sütés közben a húsnak a tetejét többször locsolgassuk meg zsírral. Adhatjuk főzelékfeltétnek, vagy mártással, vagy megfelelő savanyúsággal tálaljuk fel.

Növényhúsból Wellington sült. Növényhúspótlékot pástétom szerűen készítenek a pépet és a vastag vajas tésztalapon rákenjük, majd a tésztalapot összesodorjuk, tetejét tojásfehérjével megkenjük, majd sütőbadogra téve, a sütőben megsütjük. Tálaláshoz felszeleteljük, tetszés szerinti mártással tálaljuk fel.

Növényhúsos metélt tészta. A növényhúspótlékot tejbé áztatott zsemlyével, kevés vajjal, borsal készítenek tésztára való anyagot, ezután metélt tésztát készítenek, a tésztát vízben kifőzzük, megszózzuk, majd a növényhúspótlékkal összekeverjük. Tetejére tejjel öntsünk és tegyük vissza a sütőbe átsütni.

Növényhússal készített galuska. Tejbé áztatott zsemlyével készítenek növényhúspótlékot, kevés vajjal ízesítjük, majd a kifőtt galuskával összekeverjük és tálaláskor még tejjel leöntjük.

Marezenyi Gyuláné

AZ IDŐSZERŰ BEFŐZÉS

Kipróbált és állandóan alkalmazott receptjeimet közlöm itt kedves olvasóinkal.

Eperdzsem: 3 kg tisztított gyümölcsöt, soronként 45 dkg cukorral egy zománcozott vagy mázas edénybe teszünk. 24 óra mulva felforraljuk és 20 percig főzzük. Azután leveszük a melegről és egy evőkanál rumot vagy alkoholt keverünk bele. Forrón üvegekbe töltjük, celofánnal lefedjük s pokrócba takarjuk kihűlésig.

Egres eltevése (levesek, mártások): A megmosott gyümölcsöt üvegekbe tesszük, hideg vizet öntünk rá és félliteres üvegenként egy kávéskanál rumot adunk hozzá, befedjük és kigőzöljük (nedves gőzölés). Vigyázzunk, a gőzölés csak 10 percig

tartson, mert különben a gyümölcs felreped.

Cserecsznye befőzés: 1. Az előbb leírt módon befőttet készítenek belőle. 2. A megmosott, meg tisztított cseresznyét kimagozzuk, üvegekbe teszük, de jó szorosan. Légmentesen lezárjuk s kigőzöljük. Tészták, rétesek töltésére használhatjuk télen.

Ribizli-málnaiz: 2 kg tisztított ribizlit és 1 kg málnát a forrástól számított 30 percig főzzük. Azután áttörjük és 45 dkg cukrot keverünk bele, majd felforraljuk, azután két evőkanál rumot gyorsan belekeverünk, forrón üvegekbe töltjük, lefedjük s száraz gőzben gőzöljük.

Keresztely Jánosné

Bp. Szföv. Elektromos Műveinek főzőelőadója

A tudóst mélyen bántotta, hogy eddigi működésének hírével osztozni kényszerült. Megkezdett kísérleteket fejezett be. A tudományos világ ugyan saját eredményének ismerte el, ő mégis az ünneplések után lehangoltan bujt meg lakásában és az egyetemi diákságában elkezdett munkájához fogott.

Az egyetemi tanárrá való kinevezéssel Kósa Gábor mellől elmaradtak a gondok. Fiatalos örömmel hajolt munkája fölé. Minden szabad percét a görcsövekkel osztotta meg. Az éves mulasztásokat, melyeket kísérletével szemben követett el, be akarta hozni. A lázas tevékenység igazi rugója azonban: a gyermek utáni vágy volt, melyről a tanár nem tudta, miként jelent meg szívében. Egy napon csak észrevette, hogy a szürke járdának milyen vonzó díszre: a nevetőarcú, beszédes apróság. Azóta a gyermek utáni vágy, mint valami lap-pangó szenvedély, nyugtalanította egész valóját. Már otthonát is lakhatatlannak érezte, melyről eddig az volt a véleménye, hogy egyetlen hely, ahol jól érezhette magát.

Kósa Gábor, amikor rádöbbsent, hogy a Teremtő megvonta külsejétől a hódításnak minden eszközét. Kérdést nem csinált belőle, csak megjegyezte. Életét ehhez irányította. Néhán hálás is volt e fogyatékoságért, mert bűvárkodásában nem zavarták meg a szépséggel járó apróbb események. De most kissé megrémült. Hogy fehéredő hajjal, különösen esténként, amikor nyugvóra tért, mind gyakrabban fordul elő, amint két karja hívogatón tárult ölére. A tiszta szeretet himnusza zengett lelkében: a gyermek. Megfeszített erővel dolgozott találmányán, hogy minél előbb világhírt tudjon szerezni a Kósa névnek. A tetszetős férfiaság helyett ezt akarta adni leendő asszonyának: a gyermekét.

A tanár fejében szenvedőn zsongott a kísérlet anyagának sokrétűsége. Határozottan érezte a szerkonyhában töltött órák súlyát. Egy kevés nyugságot engedélyezett túlterhelt idegeinek. Mert az éjjel is alig hűnyta le szemét. A közelgő befejezés izgalma föl-fölrasztotta álmából.

Két helyiségen át jutott el a tanár a könyvtár szobájába. A nehéz torontáli függönyök komoly ünnepélyességgel takarták el az ablakokat. Az összevont anyagok közt vékony csikban szökkent be a porzó napfény s játszón világította meg a perzsaszőnyeg mintáit:

— Napfény! . . . — csodálkozott el a tudós, mikor belépett az ajtón. Régen látta a természetnek ezt az örömitő tűneményét ilyen varázsosnak. Megszabadította az üveg-táblákat a ráhulló anyagtól s szemével a naptárt kereste. Mert hirtelen nem jutott eszébe, hogy milyen hónapot írtak.

— Tavasz — olvasta kesernyésen Gábor. Majd kitérta az egyik ablakot. Jólesőn vágódott arcába a beáradó illatos langyosság. Tovább tekintett, ki, messze a látóhatárba. Kereste, honnét jött az a valami, mely keresztültört ruháján és frissítette bőrét. Ez az üdítő bizsergés az ifjúság hódító tavaszát juttatta eszébe, mellyel sohasem találkozott.

Büvölten állt Kósa az ablaknál. Nézte a távoli budai hegyeket, melyeknek bűbját még hósipka fődte. De lent a völgyben a tavaszi nap gőzölögve pattintotta szét a tél ziman-kós ölelésétől a földet, hogy tudjon szeretni: termékenyülni. Gáborban is új világ vajudott. Fiatalos iramodással indult meg ereiben a vér. Ebben az ébredésben, a bordái alatt melegen érző szívet hallott dobogni. Mindennel ismerkedni akart, amire megváltozott énje felfigyelt. Igazított egyet a szem-üvegén, hogy élesebben láthassa a dolgokat.

Szemben a házak helyét a Duna foglalta el. Gyöngyház-színű hátára aranypikkelyeket szórt a hegyek mögé hanyatló nap sugara. Kósa kiáltani szeretett volna az eléjétáruló tündéri szépségtől. De megkövesedett benne a hang, amint észrevette a Dunaparton futkározó vidám csöppségeket. Éveinek száma jutott eszébe. Összerezcent tőle. Vontatva, mint a nagybetegek szokták, megfodult. A naptár után nyúlt. Remélte, talán tévedett a számításban. És még nincs késő a beszédes otthon fészekrakásához. Gábor szomorúan vette tudomásul, nem tévedett és a jövő hónapban lesz negyvenöt éves. — Negyvenöt — csúfolódott hangjával. Gúnyolta magában a nagyratörő ifjút, aki rendkívüliségre törekedett. És hiú becsvágyának eladta az örökember szent kötelességét: a folytonosságot.

Beleszólt a telefon a tudós töprengésébe. Asszisztensnője, Kádár Vera figyelmeztette, neki tett ígéreteré, hogy résztvesz születésnap vacsoráján.

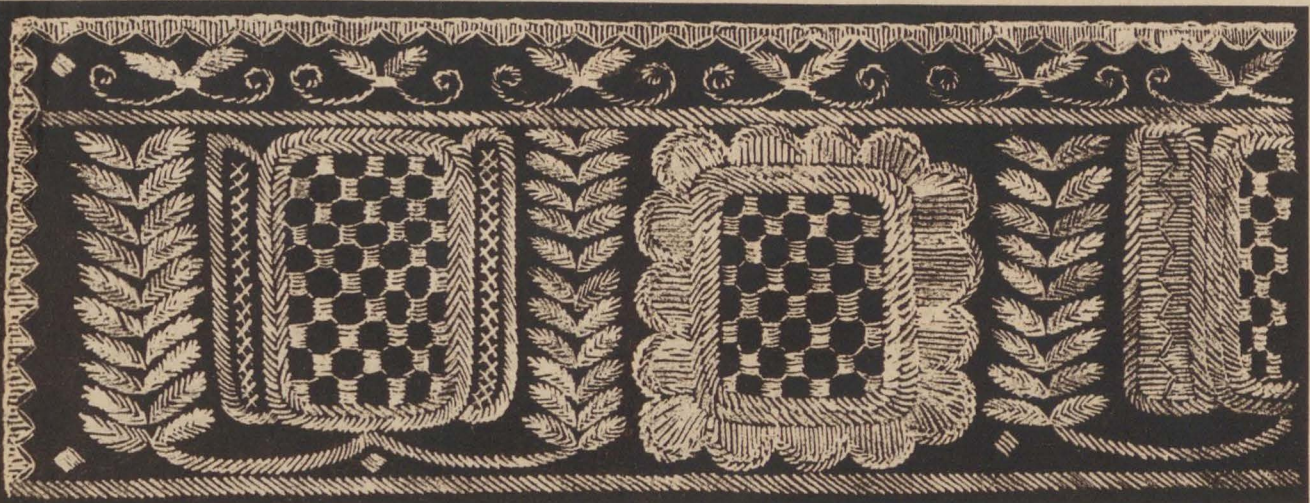
Vera és Kósa barátsága több volt a mester elismerésénél és a növendékek csodáló rajongásánál. Szüneteknek nem lehetett nevezni. Ajkuk nem forrósodott meg a másikért. Rokonszenyűk alapja: tisztelet és szoros egymáshoz tartozás a munkában. Céljuk is egy volt: a csúcsra jutni. Barátok voltak. Vera öröklött nőiességében kedveskedő és anyáskodó volt mesteréhez. Gábor jólesőn fogadta a gyengédséget. Gondolt is arra, hogy a ragaszkodást valamilyen formában viszonzni kellene. De tanácstalan volt a kezdettel, mivel nő még sohasem közeledett hozzá.

Kósa a leány beszélgetése után még hosszan tartotta kezében a telefont. A kedves hangok minden ízébe behatoltak. S feltárták benne a családi élet bensőséges szépségét: a gyermeket. Ledobta magáról fehér köpenyét, mely parancsral inti ifjúkori fogadalmára: élete csak a tudományé lehet.

Ünnepi ruhában, szívében megilletődéssel ment Gábor leányt kérni.

ÁGYTOLLAT, PELYHET

olesón szállít utánvétellel szállodák, pensiók, nyaralók, háztartások részére **ROSNER GYULA** egy ágytolluzeme Kiskunfélegyháza. Tarka toll — 80, 1 pengő, tarka fosztott P 2.50, fehér fosztott 4.50, jobb 6.—, 7.—, még jobb 8.—, 9.—, fehér pelyh 15, 18—, paplanpelyh 20, 23 pengő különként, 5 kilós rendelésnél bérmentve.

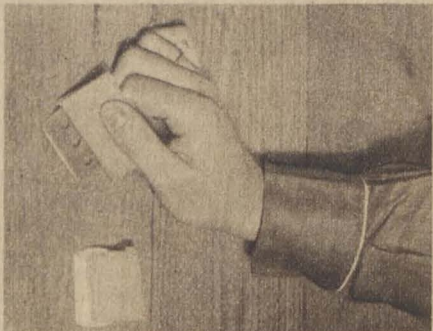
Nyitramegyei köténydizs kékfestő anyagon aranybarna, zöld, ivoár és spárgaszínű fonállal himezve. Felhasználhatjuk ruha, párna, írótoñb csik vagy keret díszéül. Szúrt sablon rendelőszáma 2266, ára bérmentve 88 fillér.

PÁRISI DIVAT TANÁCSAI

MIRE JÓ A HASZNÁLT BOROTVAPENGE?

Konyhakésnek jól bevállik a használt borotvapenge. Pengetartóba vagy karton közé szorítva, zöldséget, sárgarépát és mást ügyesen tisztíthatunk vele.

A padlón lévő foltokat a pengével játszi könnyedséggel felvakarhatjuk, csak arra vigyázzunk, jó erősen a szorítunk be a kartonba, hogy jól megfoghassuk.

Füpeesétet pamutanyagból — ha nem színes — úgy távolíthatjuk el, hogy sóoldatban — egy liter vízbe egy evőkanál sót tegyünk — egy órát ázni hagyjuk. Azután tiszta vízben öblítsük ki. Színes anyagból híg szalmiákszesszel nedvesítjük meg s rövid idő múlva vízzel kimossuk. **Lenanyagból** a friss foltot először szesszel dörzsöljük, majd szappanos vízzel kimossuk. Régi, alig látszó fúfoltot többször öntsünk le forró vízzel, ami a folt nyomát is eltünteti. Finom lenanyagot beáztatjuk és a folt helyén káliumpermanganát-oldattal dörzsöljük. Öt perc múlva a folt helye barna színű lesz, amit 6%-os kénsavval távolítunk el. Gyapjúanyagból híg szalmiákkal itatott ronggyal dörzsölve vesszük ki a foltot. Használhatunk szeszt is.

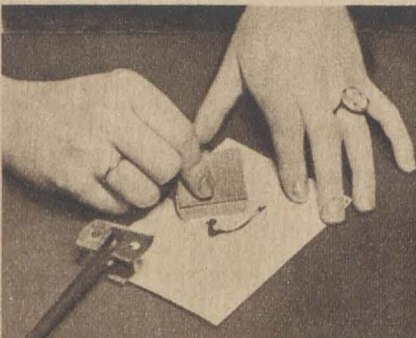
Fehérneműből gyümölcsfoltot kénessel vehetünk ki. Asztalneműből, ha még friss a folt, szalmiákszeszes vízben való mosással.

Borfoltot fehér anyagból — ha nem régen történt a szennyeződés — híg citromos vízzel, esetleg forró szesszel — nem nyílt lángon melegített — is eredményt érhetünk el. Színes anyagnál gyenge klórvizet használjunk, azután ecetsavas vízzel bőven öblítsük ki. **Színes selyemből** csak szakember veheti ki a borfoltot, mert nagyon körülményes az eljárás.

Likőrfoltot, ha friss, langyos vízzel távolíthatjuk el. Ha nagyon festett likőrrel van szó, úgy a kimosás után kevés ammoniákkal kezeljük a foltot. Ha nem színes vagy szeszben nem oldható festékkel színezett likőrrel van dolgunk, akkor híg spiritusszal dörzsöljük be a foltot, majd langyos vízben áztassuk ki. Helyes először próbát tenni.

Az élősdit az állatból kiölthetjük, ha kenderolajjal dörzsöljük be a bőrt.

Selyemben lévő izzadságfoltot úgy semmisítünk meg, hogy a selymet először is deszkalapra helyezzük, azután tiszta rongyot 96 fokos szeszbe mártunk és a foltot ezzel kidörzsöljük. Ne legyünk türelmetlenek, néha csak hosszabb ideig tartó dörzsölés hozza meg a kellő eredményt.

Tintafoltot szépen eltávolíthatunk a használt borotvapengével. Kemény papír helyett régi írónba is szoríthatjuk a pengét, úgyhogy az írón végét bemetszük.

Fehér vászon és antilópepők tisztításához finoman porított cinkfehér és krétapor 1:1 arányú keveréke használható. Legjobb ezt a port apró nyílású vászonból készült zacskóba zárva, mint porozópárnát használni.

Színes antilópepőhöz ugyanezt a port használjuk zsírban oldható anilinfestékkel színezett állapotban.

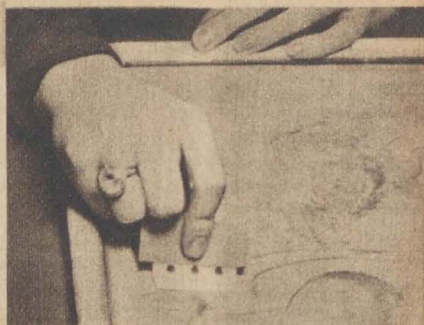
Cseresznyefoltot egy rész szalmiákszesz és három rész éterben, melyet vízzel kétszeresre hígítunk, áztatjuk. A folt kimosása után jól öblítsünk.

Sőrfoltot lenszövetből egy rész víz és egy rész alkoholból készített oldattal való mosással vehetünk ki. Selyemből először a foltot semleges (neutrális) szappannal szárazon bedörzsöljük, majd vízzel kétszeresre hígított szesszel itatott vattacsomóval dörzsöljük, azután jól kiöblítjük. Persze csak akkor tisztítható, ha a tisztítandó anyag festéke nem oldódik a szeszben! Színesanyag házi tisztítása nem igen sikerül. Gyapjúanyagból többször hígított ammoniákkal nedvesítjük a foltot, utána semleges (neutrális) szappanoldattal óvatosan mossuk ki. Pamutanyagból és olcsó pamutot is tartalmazó szövetből szappannal történő mosással távolítjuk el a foltot.

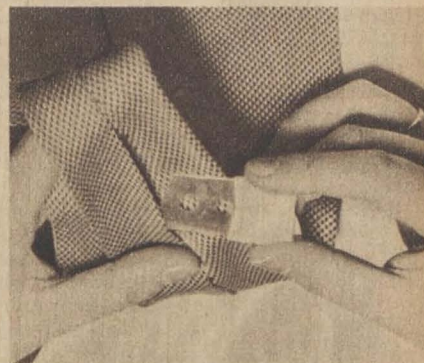
Vörösbőr foltot mindenféle szövetből, ha jó minőségű borról van szó és a folt friss, néhány csepp citromsav is hatásos. Fehérneműből úgy vesszük ki a foltot, hogy vízzel nedvesítjük, majd néhány csepp kénessavat adunk a vízhez. Ha a folt elszíntelenedik, jól öblítsük ki.

Kávé- és teafoltot pamutanyagból úgy távolíthatunk el, ha a foltot glicerinnel bedörzsöljük és langyos szappanos vízzel mossuk ki, melyhez kevés spirítust is öntünk. **Leuvászonból:** az anyagot tál fölé tesszük és forró vizet öntünk át rajta. Majd semleges szappanos vízzel mossuk ki a foltot. **Selyemből** úgy mossuk ki a foltot, hogy egy puha szövetdarabkát habzó semleges szappanos vízzel itatunk és jól átdörzsöljük a foltot. A szövetdarab világosabb legyen a tisztítandó anyag színénél! **Gyapjúanyagból** úgy távolíthatjuk el a foltot, hogy glicerinnel itatott ronggyal dörzsöljük be, azután pedig langyos vízben kimossuk. Nedves állapotban balfelén kell vasalunk!

Bádogtályokról a rozsdafoltot konyhasóval való dörzsöléssel tüntetjük el.

Ha a képkeretet magunk festjük át, megessük, hogy festékfolt kerül az üvegre. A pengével a foltot eltávolíthatjuk, anélkül, hogy az üveget megkarcolnánk.

Ruhafejtésre is nagyszerűen alkalmas a használt penge. Erre a célra egyik felét erős vászonszálakkal becsavarjuk, hogy kényelmesen és jól megfoghassuk.

Friss kávéfoltot úgy távolíthatjuk el, ha hideg tejjel bedörzsöljük, majd meleg vízzel azonnal kimossuk.

Régi kávé- és teafoltot először vízben áztatjuk, majd glicerinnel bekenjük és langyos vízben kimossuk.

A gyógyfüvek igen hasznosak és szárításuk gondot igényel. Júniustól augusztus elejéig szedjük, mert akkor a legillatosabbak. Már korán reggel induljunk a gyógyfüvek gyűjtésére, amikor még nem süt erősen a nap. Otthon azután olyan helyen szárítsuk, ahol a nap nem éri őket, de levegőt bőven kapnak, vagyis jól szellőző helyen. Azután összekötözve, száraz helyen tartjuk dobozban a gyógyfüveket. Illatos port is készíthetünk a gyógynövényekből, ruhászekrényünk illatosítására. Erre a célra olyan növényeket gyűjtünk, melyeknek minden része illatos, ilyen a fodormenta, levendula, zsálya, pacsulifű, rózsalevél, irisgyökér. Fontos, hogy jól kiszárítsuk a növényeket, nehogy megpenészedjenek az állásban. Meleg, de árnyékos helyen szárítjuk. Az illatos port selymzacskóban tartjuk. A száraz növényt papírborítékban.

Ha a kéz kórosan izzad, 10 rész tajtékport 1 rész szulporikummal keverjük el és napjában többször szórjuk be vele kezünket. Hónaljzadásnál mossuk meg reggel és este hónaljunkat és szárazra törlés után dörzsöljük be ecetes vízzel vagy sóborszesszel, vagy borsmentaszesszel. Behinthetjük 2%-os szalicilsavas púderrel, ezt naponta ismételjük. Kóros esetekben hasznos a röntgenbesugárzás is.

Fokhagymát jól használhatjuk mint háziszert. Szedjük le a héját és öntsük le négyszer annyi súlyú 70 fokos szesszel. Így három hétig állni hagyjuk. Azután leöntjük róla a szeszt és naponta 30—40 cseppet adunk a magas vérnyomásban szenvedő betegeknek vagy érelmeszesedésben szenvedő embernek.

Modern szépségápolás

A meleg és napos időjárás túlságos megpróbáltatást jelent a fehérbőrű nőknek. A meleg hatására mindenkinél fokozottabban működnek a verejték- és faggyúmirigyek és az izzadás és bőrszírosodás még kellemetlenebbé válik. A test nagyobbfokú felmelegedése rosszulleszt, ájulást okoz, az erős fényhatás erős fejfájást, lázt és különböző bőrbántalmat eredményezhet. A meleg és fénysugarak megtámadják a bőrt és különféle bajt okoznak.

A mértéktelen és hirtelen napozás gyakran hólyagos bőrgyulladást okozhat, melyet láz is kísér s gyógyulás után gyakran fehér foltok maradnak vissza a megtámadott helyeken. Ha a napozást fokozatosan végezzük és előzetesen megbízható kenőccsel vagy növényi olajjal kenjük be, úgy elkerülhetjük a kellemetlenségeket. A túlérzékeny bőrűek óvatosan napozzanak, ez vonatkozik azokra, akik fehérbőrűek, szeplőre és májfoltra hajlamosak.

A zsíros bőrt ne kenjük krémmel, hagyjuk az arcot teljesen szabadon és csak a szemalatti részre tegyünk kevés krémet. Az ilyen krémezés nem feltűnő, ha napvédő üveget teszünk az arcra. A szemalatti rész ápolására azért van szükség, mert ez a rész rendszerint száraz és a napozás nagyon erősen szárít és ráncokat okoz. A nap teljesen leszárítja a hátán levő pattanásokat és kitűnő gyógytényezője a zsíros bőrnek.

A nyár folyamán gyakori a furunkulus, szőrtüszőgyulladás, melyet a strand homokján könnyen szerezhetünk. Az ujjak közti ekcéma is elég gyakori. A félig száraz fűrdőtrikó és törülköző gombás kiütést okozhat. Ha ilyesmit észlelünk, forduljunk orvoshoz.

Paizs Kató

Kozmetikai üzenetek

Shabadkal előlfitető. A rendellenesen növvő szőrzetet villamos eljárásal távolíthatjuk el. Az eltávolítás nyomtalan.

Választ kérek. Szokott-e viszketni fejbőre? Válaszbélyeggel ellátottan közölje címét.

Mit tegyek? Amint soraiból kiténik, feltétlenül emésztési rendellenesség az oka. Tessék orvoshoz fordulni.

Pattanásos, miltesszeres, zsíros arcbőrét tökéletesen rendbehozza a

PA-TÓ keverék.

Ára P 5-20

PAIZS KATÓ kozmetika

Budapest, Ferenciek tere 3. Díjtalan tanácsadás

Uj előlfitető. Közölje válaszbélyeggel ellátottan címét, ismételje kérdéseit, hogy arra részletesen válaszolhassak.

Ujvidék címére levélben válaszolok.

Fiatal, 19. A tartós szempillafestést ajánlom. A szempilla sötét legyen. A szemöldök néhány árnyalattal világosabb.

Leiki beteg. Már évek óta beteg az arcbőre. Az ilyen betegesen zsíros és pattanásos arcbőröt néhány kezelés nem javíthatja meg. Sőt mint Ön hiszi, egyszerre tisztá nem lehet az arcbőr. Közölje pontos címét válaszbélyeggel ellátottan, hogy részletesen válaszolhassak. Addig mossa arcát naponta meleg vízzel, szappannal.

Ráneos arc. Száraz arcbőrére bőrtápláló zsíros krémet használjon.

Nem szabadhat el senki a mai élet kínzó kérdései elől. Sikeresen szembenézhet ezekkel a kérdésekkel, ha megismeri Tolnai Világlexikonát.

Vigyázat!

Címváltozás!

Róna L.

kiváló fogászati munkák országoshírű készítője. Olcsó árai közismertek.

MŰFOGAK, FOGSOROK,
KI NEM VEHETŐ
HIDAK ÉS KORONÁK,
FOGTÖMÉS.

Nyitva reggel 8-tól este 8-ig,
vasárnap délelőtt is.

RÓNA L. ÁLL. VIZSGÁZOTT FOGÁSZ FOGMŰTERME

Uj címre ügyelni. — OTBA tagoknak hozzájárulás nélkül.

BUDAPEST, VIII, BAROSS-UTCA 133, 1. 2.

Ezelőtt Baross-u. 98. Telefon : 338—750. (Orczy-tér sarok.)

UTALVÁNY

A Párisi Divat olvasója 5.— P engedményben részesül fogainak rendbehozatala alkalmával, ha ezt az utalványt felmutatja. Megjegyezzük, hogy az utalványt csak az esetben tudjuk 5.— P értékben beszámítani, ha legalább öt fog eszínáltatásáról van szó. Egy személy csak egy utalványt használhat fel. R Ó N A L. fog mű t e r m e

(Ezelőtt Baross-u. 98.)

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok: 1. A Nemzeti Színház művésznője. 8. Női gyengeség jele ez a jelző. 11. Házat javít. 12. Barbara la... 13. Az „Ocskay brigádéros” egyik nő szerepe. 16. Téli ruhadarab. 19. Szőlőlé. 20. M-mel német ifjúsági író. 21. Távol van otthonától. 22. Jobb meggyőződésre jut. 23. Német névelő. 24. Eszrevesz. 25. Személyes névmás. 26. Balatoni fűrdőhely. 28. Mutatószó. 29. Mértani fogalom. 30. Piaci árus. 32. Eghajlat — névelővel. 34. Exkirályné. 36. Fűvóhangszer. 38. Jólét. 39. Tagadószó. 40. Nem szabad elárulni. 41. Hon. 42. Cukrászsütemény. 43. Sivatagi pihenőhely, idegen szóval. 44. Idegen területmérték.

Függőleges sorok: 1. Keresztül. 2. A gallium vegyjele. 3. Szám mássalhangzói. 4. Elhúnyt angol sakkmester. 5. Német férfinév. 6. Ló — németül. 7. Azonos mássalhangzók. 8. Szám. 9. Főzet. 10. A Nemzeti Színház művésze. 12. Színésznőnk vezetékneve és keresztnevének kezdőbetűje. 14. Bibliai férfinév. 15. Leánynév. 16. Európai főváros. 17. Női név. 18. Gyermekjátékszer. 22. Boross György. 24. Szielliai titkos bűnszövetség. 25. Disznóvénny. 27. Megyek — angolul. 31. Női énekhang. 32. Pókfélé-élősdí. 33. Fohász. 35. Uj, idegen nyelven. 37. Majdnem azonos magánhangzók. 40. Tekintetes tanács. 41. A hélium vegyjele.

A múlt számban közölt rejtvény megfejtése

Vízszintes sorok: Lucienne Boyer. 2. Eredmény. 14. Róma. 15. Nita. 16. A rab. 17. Sh. 18. Barka. 21. Kis. 22. Zár. 23. Ibi. 24. Lá. 25. Öz. 26. Szakítás. 30. Ka. 31. Rit. 32. Szob. 34. Élan. 36. Átadó. 38. Da. 39. Hirdet. 41. Ta. 42. Sav. 43. Alá. 44. Bohócféle. 47. Jamaika-sziget.

Függőleges sorok: 1. Lenzőke haj. 2. Uriház. 3. Cet. 4. Ida. 5. Em. 6. Néma barátok. 7. Nn. 8. Eyek. 9. Oka. 10. York. 11. Email. 12. Rabságba vet. 18. Biz. 19. Rikít. 20. Ált. 26. Sand. 27. Itatós. 28. Asó. 29. Sz. 30. Karám. 33. Odale. 35. Lila. 37. Dac. 40. Ebi. 42. Ség. 45. Ha. 48. Fi.

1	2	3	4	5	6	7		8	9	10
11								12		
			13			14	15			
16	17	18					19		20	
21						22				
23				24					25	
26			27				28		29	
		30			31	32		33		
34	35			36		37			38	
39			40					41		
42						43			44	

Olcsó árú szabásrendelésel. Kérem a Párisi Divat jelen számából az R 1133. sz. jászórúhánknak, vagy a 7. sz. tálcakendőnek szabásmintáját, vagy a 10. sz. párnának szart sablonját bérmentve beküldeni. Portó-, csomagolási és kezelési költségre 30 filléres bélyeget mellékelek. — Érvényes 1942. július hó 1-ig.

R 1098

R 1102

R 1099

R 1100

R 1101

Otthon, kertben, fürdőhelyen egyaránt viselhető csinos, üde ruhákat mutatunk itt olvasóinknak. Ezek a ruhák tetszés szerint készíthetők kartonból, vászonból, empriméből, floconból, műselyemből. Az otthoni munkák elvégzéséhez talán legcélszerűbb a mintás zsinórral díszített kartonruha v. egyszínű vászonruha. Kertben, fürdőhelyen a másik három modell bármelyike egyformán kedves, tetszetős. Az itt között minták bármelyikének szabásmintája bérmentve 96 fillér.

A szép fehérenemű minden hölgy öröme. Mindig gondunk van rá, hogyan frissítsük fel a régi holmikat. Esetleg egy mellrészszel, vagy ügyes betoldással, hálóingnél talán egy új felsőrészszel. A lavable, vagy nanszu kombinékat és hálóingeket hímzéssel díszítjük. A zszorzett és könnyű anyagokat csipkebetéttel vagy csak fodordísszel. Fiatalos és kellemes viselet a pizsama is. Az itt közölt kombinék, ingnadrágok szabásmintáinak ára bérme. 88 fillér, a hálóingeké és pizsamáé 96 fillér.

R 1105

R 1104

R 1103

R 1108

R 1106

R 1107

Sujtásdíszes mellényke. Irásos hímzésttechnikával is készíthetjük. Középen ezüst pitykegombolással. Ugyanezt a sujtásdísz felhasználhatjuk hosszú magyaros ruha pruszlikdíszének is. Szabásminta rendelőszáma 1140, ára bérmentve a hímzémintával együtt 96 fillér.